

Declarația președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în legătură cu ratificarea Tratatului de neproliferare a armelor atomice

La ordinea zilei a acestei ședințe a Consiliului de Stat se află ratificarea aderării României la Tratatul de neproliferare a armelor atomice.

După cum se cunoaște, România a participat activ la elaborarea acestui tratat. În decursul lucrărilor Comisiei de Dezarmare și în Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, România a prezentat o serie de propuneri și observații în scopul îmbunătățirii proiectului prezentat inițial. Unele dintre aceste propuneri și observații au fost luate în considerare, s-au tradus într-o serie de amendamente aduse proiectului, fiind incluse în Tratatul pe care îl avem astăzi în față.

Trebuie menționat însă tovarășii că, din păcate, nu toate propunerile și observațiile României, ca și ale altor state, au fost incluse în Tratat. Se poate spune că Tratatul, în forma sa actuală, nu corespunde pe deplin cerințelor mișcării progresiste internaționale, asigurării securității

popoarelor. De asemenea, la Tratat nu participă o serie de țări, printre care Republica Populară Chineză, care deține armament nuclear, ceea ce, de la început limitează sfera de influență a Tratatului.

În afară de aceasta, Tratatul nu prevede măsuri practice de oprire a producerii de arme nucleare, de lichidare a stocurilor de asemenea arme. așa după cum nu prezintă garanția că arma nucleară nu va fi folosită într-un eventual război; din această cauză nu putem spune că avem de-a face cu un tratat în stare să ofere omenirii certitudinea împotriva unui război atomic, siguranța nefolosirii împotriva popoarelor a armelor nucleare. Totuși, noi am considerat și considerăm că Tratatul constituie un pas în direcția măsurilor de limitare și lichidare a dezvoltării înarmării atomice și de

aceea l-am susținut și îl propunem spre ratificare.

Considerăm însă necesar să desființăm în continuare o activitate susținută atât la Geneva cât și la Organizația Națiunilor Unite, în alte organisme internaționale, pentru trecerea la măsuri concrete de dezarmare nucleară; numai astfel se vor crea condiții pentru ca, într-adevăr, omenirea să poată căpăta garanția că nu va fi niciodată victima unui atac nuclear. Nu trebuie uitat nici un moment că printre posesorii armelor nucleare se numără statele imperialiste, acestea fiind și planurile periculoase izbucnirii unui război atomic nimeritor. Singura cale de îndepărtare a primejiei atomice este întărirea și desființarea definitivă a armelor atomice.

În acest sens cred că ratifi-

(Continuare în pag. a VII-a)

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6441

8 PAGINI — 30 BANI

SIMBĂTĂ 31 IANUARIE 1970

ÎN ACȚIUNEA DE GOSPODĂRIRE A METALULUI

CIND CAUȚI, SOLUȚIILE NU INTRZIE SA APARA

• 600 de tineri constructori de poduri, subscriu la un angajament entuziast • Echivalentul inteligenței tehnice — 30 000 kg oțel • Suplețea și rezistența — atribute ale construcțiilor moderne

Tinerii din secția traverse a întreprinderii de poduri metalice și prefabricate din beton — Pitești, care lucrează la împletirea lițelor pentru armături, au sesizat Comitetului

U.T.C. faptul că nu reușesc, cu toate eforturile depuse, să evite resturile de capete metalice, rezultate din nepotrivirea de lungimi a sirmelor și care, după calculele lor, duc la o risipă anuală de circa 10 tone de oțel. Maistrul și inginerii secției recunosc și ei imposibilitatea de a se ocoli aceste pierderi. Și totuși ele trebuiau stopate. Cum? Soluția n-a intruziat. S-a sugerat o discuție cu furnizorul, respectiv Industria Sirmii Cimpia Turzii, pentru livrarea lițelor gata împletite. S-a căzut repede de acord. Împletirea fără nici o pierdere a fier-betonului la locul de laminare este o tre-

bă care nu dă nici o bătăle de cap laminoriștilor. În plus, întreprinderea lor beneficiază de o economie anuală de sute de tone de metal.

Intervenția tinerilor n-a fost întâmplătoare. În cursul acestei luni, activitatea organizației U.T.C. din întreprinderea de poduri a fost marcată de ample acțiuni educative, menite să stimuleze și mai pregnant contribuția tineretului la eforturile unanime ale colectivului, în vederea reducerii consumului specific

ROMULUS LAL

(Continuare în pag. a VII-a)

La Uzina „Rulmentul” Brașov, Victoria Săucan și Gherghina Birsan, operează controlul aspectului general al rulmenților

Foto: C. CIOBOATA

CE ESTE? CE TREBUIE SĂ FIE? LICEUL PEDAGOGIC

Se știe, liceul pedagogic este o școală cu un profil special. Școala care dă o profesie și nu o profesie oarecare, ci una care, la rându-i, trimite spre profesii generațiile de tineri. De doi ani încoace liceul pedagogic și-a reluat locul ce i se cuvine în sistemul învățământului nostru, beneficiind de atenția factorilor răspunzători. Recent, Ministerul Învățământului a consacrat

un an de dezbateri — cu inspectorii generali ai inspectoratelor școlare județene și directorii liceelor pedagogice din întreaga țară — pentru mai buna așezare a procesului instructiv-educativ în acest gen de școli. Investigația noastră, paralelă, a adus în prim plan câteva elemente de configurație a școlii și a elevilor săi

școlare care o pregătește. Pentru că, vechea profesie a slujitorului catedrei, inclusă într-un nomenclator de sute de profesii contemporane, apare amenințată de concurența unor meserii care au atu-ul noului, prezentând, deosebit pentru tineri, tentația modernității. Or, profesia de om al școlii nu se poate mulțumi

LUCRETIA LUSTIG
MARIETA VIDRAȘCU

(Continuare în pag. a VII-a)

ÎN PAG. 3 DIN NUMĂRUL DE AZI

DE CE RĂMIN TINERII ÎN SAT?

• La redacție ne-a scris o scrisoare. Purta ștampila oficiului poștal din comuna Oprisoru, județul Mehedinți, și ne adresa o invitație: VENIȚI LA NOI ȘI ORGANIZAȚI O DEZBATERE: DE CE RĂMIN TINERII NOȘTRI ÎN SAT? POATE SE DESPRINDE O EXPERIENȚĂ BUNĂ CE VA GĂSI ECOU ÎN ÎNTREAGA ȚARĂ.

Am dat curs invitației și publicăm astăzi răspunsul la această întrebare.

Pe cîmp, în lanul cu grâu — inginerii agronomi Elena Truta și Ionică Ion

DOUĂ ÎNTREBĂRI

de SÂNZIANA POP

Școlă de la Brașov, acum binecunoscutul sculptor Șerban Crețoiu, care execută parter decorative a aeroportului Gopeni, dar care pe atunci era profesor de sculptură la Școala de artă numărul 3 din București, mi-a lăsat pe masă fotografiile mulajelor în lut executate de elevii lui. Unele lucrări erau excepționale și au fost reproduse atunci în revista „Luceafărul”.

În toți anii în care se organizează expozițiile oficiale de lucrări de artă plastică executate de elevi, ele adună un public pe care nu-l au întotdeauna galeriile de artă din București. Personal, n-am pierdut nici una până acum și nici nu e nevoie să mă gândesc prea mult că să-mi reamintesc cu ușurință nu numai impresia puternică pe care am suportat-o atunci, dar chiar detaliile concrete, tablourile individuale.

Doi întrebări vreau să pun:

1) Din câte încăperi nefolosite mai există încă în centrul Bucureștiului, depozite de vechituri în zona Lipscenilor sau a Poștei Vechii, nu se găsește nicăieri un spațiu mai aerisit și mai luminos care să încapă o expoziție permanentă a lucrărilor de artă plastică executate de elevi? Am avea șansa în felul acesta să vizionăm periodic nu numai lucrările elevilor bucureșteni, dar și pe ale aceluia din alte localități ale țării, ar exista un barometru oficial pentru mișcarea artistică a

(Continuare în pag. a V-a)

CEI 5 COPII TÂNASE NU MAI SÎNT

„NAUFRAGIAȚI PE O INSULĂ A NEPĂSĂRII”

REPLICA DE CARE AM FOST SIGURI

N-a trecut decît o săptămîină de cînd v-am informat despre trista existență a celor cinci copii din satul Mogosești, trista dorință unei încălțabile abdicării a mamei lor de la elementarele îndatoriri părintești. N-a trecut decît o săptămîină de cînd am roștit grave cuvinte la adresa nepăsării celor în mijlocul cărora se consumă această dramă, cuvinte cărora li s-au adăugat în cursul acestor zile și indignarea culturilor, dintre care mulți și le-au exprimat în emoționante scrisori adresate redacției.

Chiar dacă vom pune la încercare răbdarea cititorului dornic să afle cât mai repede epilogul acestei drame, nu putem să nu răsfoim împreună măcar câteva din aceste mesaje de profund umanism și generozitate.

„Cînd frații mei aveau 2 și 13 ani, iar eu numai 5 luni am rămas și noi orfan de tată. Mă întreb, oare, ce ne făceau dacă mama ne părisea, așa cum a procedat mama celor cinci copii din Mogosești? Mămărica noastră a lucrat însă pe unde a putut și pe mult și pe puțin, și ne-a crescut mari și acum se bucură de noi și noi ne mîndrim cu ea. De aceea v-am rog să publicați rîndurile mele, poate va citi și

aceia mamă cu sînge rece și inimă de piatră care și-a părăsit copiii”. (DOINIȚA RUSU, elevă Liceul Motru).

„Impresionată și indignată vă întreb: nu credeți că ar trebui pedepsită o asemenea mamă care refuză să muncească și-și lasă copiii în voia sorții? Insist și cer să mi se răspundă în calitate de mamă”. (ALEXANDRA GUSȚA, comuna Gîrlize, județul Caraș-Severin).

„Nemaiputînd să mă abțin m-am dus, cu fiul meu, elev în clasa a VII-a, în satul în care locuiesc frații ostașului Dragnea. M-am dus și în satul Budeni, unde a plecat mama copiilor. Am constatat, din cele văzute de mine și spuse de oameni, că această femeie are patima beției. Pînă și un macac pe care-l primiseră copiii l-a vindut pentru băutura. Cred că trebuie izolată de copii, pentru a nu-i strica și pe ei”. (GHEORGHE IOANITĂȘCU, muncitor la I.P.P. „Progresul”-București).

„Vă rog să-mi trimiteți adresa

ION ANDREIȚĂ
NICOLAE ARSENIU

(Continuare în pag. a VI-a)

O modă receptivă la gusturile și necesitățile tineretului

DIALOGUL DINTRE CEI DOI PARTENERI COMERȚ — INDUSTRIA — USOARĂ — CONCHIDE:

Combinatul de confecții și tricotaie București a inițiat o paradă de modele pentru tineri, cu prilejul căreia colectivul de direcție al combinatului și Ministerul Comerțului Interior a dorit să afle părerea specialiștilor, invitîndu-i la o discuție în jurul unei mese rotunde. Observațiile critice și sugestiile făcute de participanți au depășit sfera obiectului de față vizînd în special probleme mai generale, de ansamblu, valabile atât pentru Ministerul Comerțului Interior cât și pentru ramurile producătoare ale industriei ușoare. Publicînd observațiile celor invitați la această discuție, la care am luat și noi parte, redacția a subscris întru totul la opiniile consemnate.

IOSIF STEINBACH, Director general al Combinatului de confecții și tricotaie, București: Suita de modele reprezintă ceea ce este astăzi mai semnificativ în direcția model în lume. Părerile dv., gusturile și opțiunile tineretului vor servi și ne vor inspira în activitatea viitoare.

Anchetă realizată de ION MARCOVICI

(Continuare în pag. a VI-a)

ÎN PAG. A IV-A: ȘTIINȚĂ — ȘTIINȚĂ

• SECRETUL LUI POLI 1. • ELECTRONICA ÎN... BIROURI MECANICA. • FOLOSIREA SEMICONDUCTORILOR ABIA URMEAȘA. • ANTENE.

capătăm în premieră

ECRANUL

Un nou debut regional: Radu Gabrea cu filmul PRA MIC PENTRU UN RĂZBOI ATIT DE MARE... CIND SE ARATĂ CUCUVEAUA: rubează la Patria (orele 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23)...

SCENA

Singura premieră teatrală din această săptămână este oferită de Teatrul Național „Ion Luca Caragiale” ROMEO ȘI JULIETA LA MIZIL de George Hanetti și MANIA POSTURILOR de Vasile Alecsandri...

(Vitorul). RECONSTITUIREA (Victoria) și pentru prezența generică a unor cunoscuți actori români în coproducția americană-germană BĂTĂLIA PENTRU ROMA (Giulietti, Mosler, Dacia)...

CARTEA

Bertrand Russell: AUTOBIOGRAFIE (1872-1914 Ed. Politică 1969)

Logician, filozof și matematician de prestigiu, Bertrand Russell își reamintește, în acest prim volum autobiografic, principalele momente ale vieții sale...

Stelian Stoica: ETICA DURKHEIMISTĂ (Ed. științifică, 1969)

Sociologia lui Emile Durkheim se prezintă și ca o etică sociologică. Acesta este punctul de plecare al autorului în analiza eticii durkheimiste...

CLUBUL

Duminică seara cluburile bucureștene organizează programe organizate pentru tineret care vor prilejui amatorilor de muzică ușoară și de dans...

Florin Piersic într-o scenă din filmul „Bătălia pentru Roma”.

PORTATIV

Alături de „Olimpiada” beethoveniană care ne oferă în această săptămână o „muzică” de uriasă importanță prin programarea în concertele Filarmicilor a Missei Solemnis...

TELEVIZIUNE

● Filmul FASCINATIE, cu titlul original SPELLBOUND și în regia lui Alfred Hitchcock, este realizat în anul 1945 în studiourile Selznick International...

● ORLANDO FURIOSO de Ariosto și în regia lui Luca Ronconi (I-am văzut într-un interviu al „Realității Ilustrate”) ne prezintă Tele-teatrul...

CALENDAR

Șaizeci de ani de la Congresul de reconstituire a Partidului Social-Democrat din România (1910)

Ca rezultat al apariției și dezvoltării capitalismului în România, a luat naștere și s-a dezvoltat lupta proletariului...

CAMPIONATUL MONDIAL de HOCHEI. CU UN TELEVIZOR „MIRAJ” VEȚI PUTEA URMĂRI PE MICUL ECRAN, DE LA 13 FEBRUARIE 1970, TRANSMISILE MECIURILOR DE HOCHEI PE GHEATĂ DIN CADRUL CAMPIONATULUI MONDIAL.

DE CE RĂMÎN TINERII ÎN SAT?

De la magazia cooperativei — acasă

REPORTAJ-ANCHETĂ ÎN COMUNA OPRÎȘORU

Am intrat în Oprîșoru pe la amiază una din zilele trecute. Soarele cald acosea pe la porțile satului. Case cu bolte, cu ferestre „colorate” după un vechi obicei cu mere și gutui, ulițe drepte, străjuite de porți înalte, de trotuare și stâlpii rețelei electrice, antene de televiziune ridicate pe stâlpi pînă deasupra salcîmilor („pentru vizibilitate”) — cum motiva mai târziu, unul dintre săteni. Așina aici, firesc, m-am interesat de autorul scrisorii, de Marin Prodan, secretarul comitetului comunal al U.T.C.

— E la Vinju Mare, are examene — ne-a dat primul răspuns — n-a dat prima amănunte un sătean înfrînt la consiliul popular. Au plecat mai mulți, deunăzi, cu mașina... Un autobuz aproape s-a încălcat numai cu cei care mergeau la examene. Că este Marin Prodan, apoi Gheorghe Ciortică, Constantin Păuna, Nicolău Stroe, Eugenia Lepădat, Valeriu Căpraru, Constantin Popescu... Că, aici, la noi, oamenii au deprins un obicei — încaș. Brigadierii la C.A.P. au început să-i pună pe cei școlariști, fostul președinte Nicolae Vilcea, om la care toată comuna șinea foarte mult, ne-a spus-o deschis într-o adunare generală: fraților, gîndiți-vă să alegem pe altcineva în locul meu, eu simt chemare către școală, trebuie să mă duc la facultate. În zadar t-am spus, lasă nepoate, că ești bun și fără facultate, că ceea ce ai mălăluț, adică inimă de gospodar, cap de conducător, simțul perspectivei, sînt suficiente. Dar el nu și-a spus, mă duc la facultate ca să întorc oare să fiu și eu un gospodar, iar acum îl așteptăm pe Nicolae să vină inginer — e în al treilea sau al patrulea an la Facultatea de agricultură în Craiova. Și tot așa, de la poartă, de la consiliul popular, din sat, dintr-o părtașă, dintr-o tractorișă, își dau furtive mulți liceali. Muncesc aici și merg numai la examene. La fel, la școală, mulți urmează la diferite facultăți. Alții au terminat. Eu îi știu pe toți că nu o dată le-am dus plicurile groase venite de la facultăți. Că de multe ori, zicem între noi și bătrîni: ce ne facem cere că numai oameni cu carte ne înconjoară. Dar tot noi ne dăm răspunsuri: lasă-l, că eu și mergem și noi înainte, spre mai bine! Și mergem. Așa mai fost pe la noi? (...) Eh, chiar dacă n-ai fost, nu se poate să nu fi auzit de realizările noastre; producție în valoare nu cu mult sub douăzeci de milioane! De aici, de pe dealurile noastre, care atunci cînd eu eram tînar, abia de ne dădeau cît să ne ajungă de la un an la altul...

Să-dă dăm dreptate primului nostru interlocutor la Oprîșoru: „sărăcia pămînturilor așezate pe cele șapte dealuri roșii de ape și acoperite mai mult de mărăcini și ierburi fără valoare” — cum sînt descrise în monografia alcătuită de către prof. Constantin Stoica, au fost învinse numai prin știință, așt prin știința de carte a celor din uzine și fabrici, care produc mașinile și inginerii chimici ce se folosesc pe scară largă și aici, la Oprîșoru (numai tractoare sînt 48, iar cantitatea de îngrășăminte chimice folosite anul trecut a însemnat peste 300 de tone), cît și prin știința de carte a celor ce muncesc în această comună aflată la extremitatea Podului Getic. Măcar într-o paranteză trebuie spus că la Oprîșoru muncesc aproape 20 de absolvenți ai învățămîntului superior — între care patru ingineri agronomi, un medic veterinar, și doi medici umani, cîtoro li se adaugă peste o sută de absolvenți ai liceelor teoretice și de specialitate, ai școlilor postliceale și profesionale — 58 sînt mecanizatori și șoferi ai cooperativei, iar alții sînt încă elevi sau studenți. Și, doar cu cinci-șase excepții, toți sînt localnici. Au urmat o școală, facultatea, iar apoi au revenit acasă, printre ei lor. Totul din înțelegerea precisă a unei realități: că și satul are nevoie de meru mai mulți oameni bine pregătîți în domeniul din ce în ce mai numeroase...

Tinerii se recomandă singuri

Oprîșoru — o comună unde fiecare al ominea locuitor se află în evidența organizației U.T.C. În dreptul oricărei case te oprești, din poartă îți o răspunde un tînar sau o tînașă — aceiași pe care cu puțin înainte îi vei fi înfrînt lucrînd în diversele sectoare de producție sau deservite a locuitorilor satului. Le cer să-mi vorbească despre ei, despre ce s-a reșinit sau s-a readus în satul natal, despre continuitatea (dacă există) a formelor educative folosite de către organizația U.T.C.

— Lucrez la îngrășătoarea de taurine de cîțiva ani și m-am obișnuit cu munca aceasta. Cîștig bine. În 1969, familia mea a ridicat aproape cincisprezece mii de lei. De fapt, cîștigul bun, prețuia muncii, inexistența unor abuzuri din partea celor aleși să ne con-

ducă sînt și „firele” ce m-au legat de comună. Acum, după ce sub ochii mei și, într-un fel și prin mine a fost creat și s-a dezvoltat sectorul zootehnic, sursa a aproape trei milioane de lei veniturii anuale, pur și simplu nu concep să merg în altă parte și lucrez. Mă simt excelent aici, am familie, copii... (Constantin Gulîță).

— Cînd ai tot ce-ți trebuie în satul tău, oricît de dornic de umbliat în lume ai fi tot nu te înduri să pleci decît doar în excursii. Și mai ales de acum încolo tot mai puțin vor fi aceia care vor pleca din sat. Investițiile mari noi le-am făcut, cîci am plantat circa șase sute de hectare cu vite, am profitat sectorul zootehnic pe îngrășarea porcilor și a taurinelor, am înfrînt sectorul legumicol, creșterea dîtelor și a taurinelor în cea mai mare parte le-am reșinit, așa că mai cu temei pornim la drum... Într-un an sau doi, oom avea posibilitatea să alegem între mai multe profesii ale satului — după chemare — și retribuția ce fi mult mai bună. Eu și soția lucrăm de la început la grădini. Am muncit mai tîrziu, în brigada de muncă patriotică a organizației U.T.C. la pregătirea terenului, la crearea acumulatorilor de apă și la săpatul canalelor, apoi am rămas acolo. Îmi place la grădini pentru că totul se face cu socolă, „la meserie”. E greu, dar se și cîștigă bine. După munca a trei ani ne-am făcut casă nouă cu patru camere și bucatărie de vară”. (Constantin Curea).

— Cînd am terminat facultatea, în 1965, media îmi permitea să aleg o școală, dacă nu în oraș, măcar undeva pe aproape. Dar am venit acasă, la Oprîșoru. N-am putut rămîne în altă parte știind că aici, la școală unde am înfrînt buclia cărții nu există profesor calificat de Științele naturale... Și, apoi, de ce aș fi luat-o de la început în altă parte, de vreme ce la Oprîșoru am casă, oamenii mă cunosc, după cum îi știu și eu? Venind în comună natală n-am mai avut nevoie de perioada de acomodare. Acest lucru a însemnat pentru mine un început bun în meserie. M-am susținut examenul de definitivitate, iar acum mă ocupă un studiu asupra florei din zona Drincea, zonă care, bineînțeles, cuprinde și comuna Oprîșoru. În perspectivă vîd alcătuit un muzeu al comunei (n-ar putea deseri acesta unul din obiectivele organizației U.T.C. — n.a.) în care își o găsi locul nu numai materialul documentar privind istoria comunei noastre dar și rezultatele cercetărilor mele. (Ștefan Bătieșescu).

— Sînt contabil de brigadă și secretarul organizației U.T.C. din cooperativa agricolă. Lucrez cu sute de oameni toată ziua, în calitate de contabil, lucrez cu sute de tineri, ca secretar de organizație. E destul de greu, dar munca aceasta mă pasionează. La noi rîmîn foarte mulți tineri în sat — cam jumătate dintre absolvenții școlii generale, iar dintre cei care au plecat, tot cam o jumătate se reîntoarce după ce au absolvit liceul, școala tehnică sau profesională, facultatea. S-a creat o tradiție în acest sens. Prin ce a făcut organizația U.T.C., școala, conducerea cooperativei, s-a reșinit un mare și sănătos lucru și anume că părinții, tinerii vîd înfrînturile de la cîmp, din zootehnie, ateliere și legumicultură ca pe niște adevărate meserii. Acum pregătim adunarea generală pe cooperativă. Mă pregătesc de două ori să raportez ceea ce am făcut — o dată cu brigăzile a căror activitate o urmăresc exprimată în cifre, apoi cu organizația, să subliniez cauzele ce au frînat de multe ori munca noastră, să expun ceea ce ne-am propus să îndeplinim în 1970. Brigăzile sînt cu producțiile printre primile. De asemenea, e rodnic și bilanșul cu care se prezintă organizația U. T. C.: acțiunile în sectoarele mai grele și la lucrările rămase în urmă; tinerii au lucrat pe semănători și combine, tot ei au recoltat, la seceră, grul de pe aproape 60 de hectare, ce fusese cules de vînt; în cadrul zilelor fertilizării au dus în cîmp o mie nouă sute de tone guno de grajd și au fertilizat o mie și ova de hectare cu îngrășăminte chimice, în toamnă au recuperat vagoane întregi de porumb de pe suprafețele recoltate cu combina și au eliberat, prin acțiuni de noapte, cîteva sute de hectare ocupate de coceni. În zootehnie, toți tinerii și-au depășit planul de producție, iar participarea la muncă a fost foarte bună: 130 zile-muncă media pe organizație față de 80 cît hotărîse adunarea generală a cooperativei. Și, sigur, cifrele nu vor fi privite numai ca niște exprimări contabile, ci ca dovezi ale muncii depuse pe parcursul unui an întreg, ale dăruirii, încrederei și încrederei cu care tinerii s-au legat de sat, de cooperativa agricolă — principala „uzină” a comunei noastre (Mihail Florescu).

Munca îți aduce satisfacții oriunde, dacă o depui cu plăcere și răspundere. Eu am dorit să ajung să modelez fierul. Am mers la tovarășul președinte și m-a repartizat la atelier. M-am calificat la locul de muncă. Dar ce importanță are unde te califici? Important este ce-ți iese din mîni. Eu mă străduiesc să ajung un adevărat meseriaș. Anul trecut am realizat 732 zile-muncă, pentru care am primit, sînt sigur, o retribuție materială mult mai bună decît alții ce pleacă la oraș agățindu-se fără temei de vreo meserie. (Constantin Prodan).

— Eu am fost repartizat la vie. Lucrez pe un „Fiat”. Ca să ajung aici, să cîștig „competiția” cu alți mecanizatori m-au ajutat mult și concursurile pe meserie inițiate de către organizația U.T.C. În '69 n-am lipsit nici măcar un oas de la lucru. Am realizat aproape

două planuri. În toamnă, cînd am auzit că producția medie de struguri a fost de peste opt mii de kilograme la hectar m-am bucurat mult; știam că la depășirea planului contribuiesc și eu. Și eu apreciez foarte mult faptul că am fost preferat să lucrez la vie. Am să jin „cu dinții” de locul meu de muncă; mă voi pregăti meru să nu mi-o ia alții înainte. (Mihail Roșca).

— Am căutat să-i legăm suferințele pe copii de comună noastră, de cooperativa agricolă. Eu însumi fiu al Oprîșorului, le-am înfrînt meru crîmpiele din trecut zburcînd la satulul, le-am vorbit de unul dintre primii îndrăgitori — un student trimis aici, la Oprîșoru, de către Dobrogeanu-Gherea pentru a-l salva de urmărirea poliștilor și ca să înarpeze mișcările jărdnești din această parte a țării în anul premergător lui 1907; despre cel 44, execuțai la marginea satului pentru că au îndrăznit să spună „pămîntul e al nostru, al celor care-l muncim”; despre greutățile lumii și străduirilor care au argătît pe la cei acouși. Le-am vorbit deocîndă, fără să ocolim neapănurile începutului, despre perspectivele comunei noastre, despre ce înseamnă astăzi munca țăranelui, deprinderea meseriei de lucrător al pămîntului. Am solicitat materiale de film pe care le-am prezentat în fața tinerilor din comună; am inițiat dezbateri asupra perspectivei de dezvoltare ce o are cooperativa noastră agricolă cînd toate resursele vor fi valorificate. Am ajuns la o cifră impresionantă: 50 de milioane lei. La altă va a-unge valoarea producției globale a cooperativei. Sigur, față de 18 sau 20 de milioane cît este astăzi, creșterea pare mai mult decît optimistă. Dar perioada ce ne desparte de ziua cînd despre această cifră se va vorbi ca despre o realitate certă în nici un caz nu va fi mai mare decît cea parcursă de la 1950 000 lei valoarea producției globale (1959) pînă astăzi. Nici un moment nu pierdem din vedere una din îndatoririle noastre esențiale: a ceea ce a-ajuta pe tineri să înțeleagă cît puțin de mult s-ar dezvolta gradul de tehnicitate al lucrătorilor în agricultură, profesia de agricultor nu va fi anulat, ea va exista, va fi amplificată. Cei mai mulți dintre absolvenții școlii unde eu sînt director au fost îndrumați către acele profesii ce acum, dar mai ales peste un an, doi, trei sau patru vor fi indispensabile satului, cooperativei agricole. Iată și cîteva cifre statistice: din ultimele două promoții, 2 elevi au mers la Liceul zootehnic de la Hălînga, unul la Liceul horticol Birștești, 5 la Liceul agricol Calafat unde se pregătesc ca economiști și agronomi, 2 la Liceul agricol special București, 15 la școala profesională de mecanici agricoli, iar alți 6 urmează cursuri de calificare în meseriile de reparatori radio și televiziune, de croitori, cofeje și cîșmari, așt de necesare și la noi. La Oprîșoru, comună cu cîteva mii de suflete, cu peste o sută de televizoare și încă de cinci, șase ori pe atîtea aparate de radio; comună ce a asigurat anul trecut o desfacere a mărfurilor prin magazinele cooperativei de consum de aproape 11 000 000 lei. (Dumitru Balaci).

— Tineretul, prezentă activ în întreaga viață economică, socială, culturală și artistică a comunei Oprîșoru. Afirmarea clădită pe un adevăr incontestabil: 98,8 la sută din tinerii comunei lucrează (excepție fac doar opt sau nouă țete), circa două sute sînt cuprinși în formatele artistice; acțiunile de înfrumusețare au avut numai în 1969 o valoare de peste un milion lei. Iată elementele suficiente pentru a convinge că aici organizația U.T.C. este unul din principalii piloni pe care se sprijină o continuă muncă educativă pentru formarea OMULUI de astăzi și de mâine. Și, nu numai organizația U.T.C., pentru că...

— Cu șase sau șapte ani în urmă Gheorghe Ciortică era un „băiat din sat” și așt. Dar, datorită întregii sale comportări omenii l-au remarcat: Gheorghe este un băiat bun, de perspectivă. Și cînd au avut prilejul, și-au susținut deschis punctul de vedere. Aceasta se întimpla prin 1964. De la raion se solicitau cinci membri cooperatori care să fie școlariști pentru scoțitori și brigadieri. Adunarea generală a fost solicitată să hotărască. De pe lista prezentată de consiliul de conducere două nume se cereau înlocuite cu altele. Unul din cele susținute era Gheorghe Ciortică. El a fost trimis la școală, la Calafat, și a țeșit primul. După încă doi ani de activitate ca scoțitor, a fost promovat în munca de contabil șef al C.A.P. Într-o timp a urmat și liceul la fără frecvență. Acum e în clasa a XII-a. Poate să ajungă și economist, de acum, totul ține de el — dar acest urcuș s-a dezvoltat, însă, pe acea și cînd, într-o hotărîre unanimă, satul l-a desfrîcat arilele...

— Al doilea inclus pe tabel de către adunarea generală a fost Ion Ciortică, pînă atunci șef de atelier. „E un copil bun, tovarăși, are perspectivă, e cel mai harnic și grîuliu dintre toți oamenii din brigadă, e calm și drept în judecarea lucrurilor, e ager la mîntă” — l-a susținut însuși brigadierul. În toamnă a revenit în cooperativă și pe adevărată eliberată de la școală era trecut nota zece. Astăzi se numără printre cei mai buni brigadieri.

— Alexandru Zîmțea este inovator... A realizat înaintea industriei și a unităților de creștere un dispozitiv pentru dislocatul butașilor din școala de țibă; la fiecare hectar, un om și mașina înlocuiesc aștel 30 de membri cooperatori. Ar fi ajuns, oare, el să-și vadă materializată ideea dacă adunarea generală n-ar fi aprobat un fond special pentru a-i înlesni executarea unor operații și procurarea de materiale? Greu de presupus... Oamenii însă au susținut pe cel ce propunea o inovație ai cărei principalii beneficiari erau ei, cooperatorii. De trei sute de ori mai mult au cîștigat anul trecut oprîșoreni folosind agregatul realizat de Al. Zîmțea față de suma investită! Dar nu acesta este cîștigul cel mai mare, ci însuși Alexandru Zîmțea, care a întărit CONVINGEREA fiecărui că și satul lor, Oprîșoru, le poate crea condiții pentru a se defini ca oameni, ca meseriași.

— Ingeriera Elena Truța... Dar mai bine să-i dăm dumnezei cuvîntul:

— Am venit la Oprîșoru în 1962. Eram o mîndă de om... Știam eu multă teorie, dar de la carte și pînă la alcătuirea grîului și porumbului pe dealurile Drincei e cale lungă... Și, apoi, eu eram tînar... Oamenii nu mă prea luau în seamă... După o săptămîină mă hotărîsem să plec. Și așa fi plecat dacă... Dacă nea Popescu, unul din oamenii foarte mult respectați ai satului, nu m-ar fi luat de mîndă și n-ar fi mers cinci zile în șir cu mine pe cîmp. Nu mă lăsa să vorbesc și pe oricine înfrînea, copil, femeie, bărbat îi spunea: Măi, frate, sau mă soro, tu știi cine este dînsa? Mă, dacă nu știi am să-ți zic eu e tovarășă ingineră! Mă, auzi? e tovarășă ingineră! Și știi la ce a venit aici, la Oprîșoru? A venit să ne ajute, să devenim bogați cum n-a fost nimeni... Și nu aștepta nici un răspuns, da bice celorl înfrîmăți la o căruță hodoroșă, pînă iar opra unde înfrîmă pe cineva. Acela a fost un punct crucial. Nu ni s-au creat nouă, aici la Oprîșoru, condițiile de care au beneficiat colegii din alte comune; ne-a lipsit casa, sediul micuț nu ne-a permis să amenajăm un laborator, o bibliotecă, dar am fost ascultați. Și nu numai eu ci și soful, care este tot agronom, și ceilalți doi colegi... Am fost ascultați pentru că altfel nu ajungeam la șase sute și ceva de hectare de vie, la o sută zece hectare de grădini înfrîmăte pe un teren unde altădată pășteau gîștele, n-am fi adăugat și alte culturi grîului și porumbului, n-am fi dezvoltat sectoarele anexa și mai ales n-am fi reușit profilarea zootehnică, dublarea și chiar triplarea producțiilor numai prin repetarea și calitatea lucrărilor aplicate. A fost greu, cumplit de greu... Dar anul au trecut și noi ne simțim excepționali la Oprîșoru...

...Ion și Gheorghe Ciortică, Alexandru Zîmțea, Elena Truța, oamenii a căror personalitate s-a clădit și s-a finisat cu contribuția întregului sat. Am pus punct, dar considerați o înșiruire mult mai mare, de aproape cîșt sute de nume. Abia atunci putem avea tabloul timpului prezent la Oprîșoru.

Am însemnat doar cîteva crîmpiele din viața unei comune, a oamenilor săi. Prin capitolele noi care îi alcătuesc monografia, Oprîșoru se configurează din ce în ce mai clar ca un sat așt pe drumul unei continue înfloriri... Oamenii de pe aici au fost ordnici de cînd îi știu și legați de locul străbun — ține să sublinieze Nicolae Tobă, președintele cooperativei. Dar de cînd lucrează în cooperativă, pară sînt alții. Fiindcă munca lor este prețuită cum se cuvine, fiindcă corba lor e luată în seamă în hotărîrea obștei; sînt toți ca degetele de la o mîndă și se străduiesc să-și facă viața mai îmbelsugată, satul mai frumos. Generația de la generație deprînd să prețuiască munca, s-o accepte ca pe cel mai de preț element al existenței”. Cuvintele președintelui, sinteză a multitudinii de forme și mijloace de educare — unele concepute special, altele spontane, explică în fapt fundația solidă a concepției sănătoase a tinerilor de aici despre rolul și rostul lor în viața economică și socială a familiei lor și, amplificat, a comunei, a țării.

GHEORGHE FICIORU

DUMITRU BALACI — directorul școlii

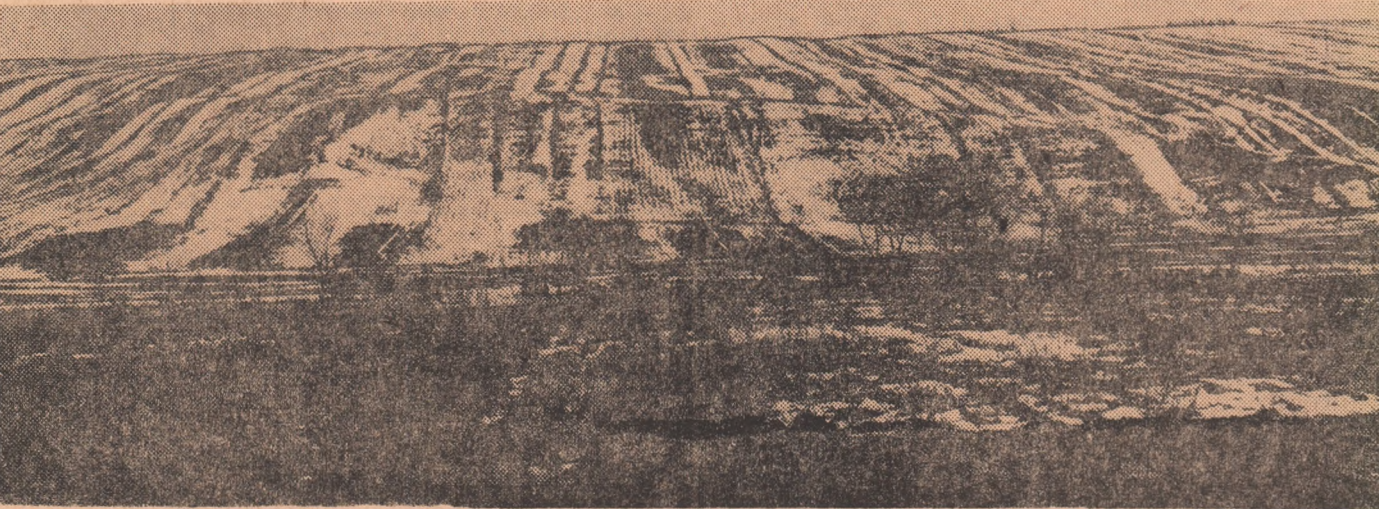
CONSTANTIN GULIȚA — șef de echipă

NICOLAE TOBA — președintele cooperativei

ALEXANDRU ZÎMȚEA — șef de brigadă—tractoare

..La marginea satului — dealurile cu vie —

Fotografiat de ION CUCU

Paralel cu revoluția tehnico-științifică omenească trăiește un alt fenomen cunoscut prin amploarea și consecințele lui: explozia demografică. În timp ce citiți aceste rânduri 11 copii se nasc și 5 persoane mor. În fiecare secundă populația globului crește cu 2 oameni. În fiecare oră — cu aproape 8000, într-un an — cu 70.000.000. Peste 30 de ani populația globului se va dubla. Ce înseamnă aceasta? Simplu: peste trei decenii omenirea va consuma o cantitate dublă de hrană decât azi. Numai în acest deceniu, 1970-1980, se va naște un număr de oameni egal cu cel al tuturor pămintenilor ce au trăit în primul 1850 de ani al erei noastre. Ce înseamnă acest lucru? Simplu: numai pentru ei va trebui asigurată într-un deceniu o cantitate suplimentară de hrană egală cu cea consumată de întreaga omenire timp de peste 18 secole. În acest calcul, simplă este doar deducția logică mijloacele de a rezolva problema sînt însă ceva mai complicate. Ele presupun o transformare radicală nu numai a agrotehnicii, ci chiar a obiectului ei: plantele de cultură. Anual se brevettează în lume zeci de soiuri noi — cereale, legume etc — obținute prin metode moderne pe care genetica le-a pus la îndemna biologilor. Se brevettează plante așa cum se înscriu ca invenții dispozitive, produse chimice, aparate. Și la fel cum noul realizator industrial le înlocuiește pe cele anterioare, soviștii noi înlocuiesc din cultură plante fuseseră semănate pînă atunci, an de an de sute de ani.

Pentru a aprecia valoarea economică a generalizării soiurilor poliploide, brevetteate de oameni de știință români, trebuie să menționăm două cifre. Prima reprezintă prețul unui kg. de sămînță — 1000 de dolari; pe piața mondială sămînța de sămînță de zahăr poliploidă valorează aproape greutatea sa în aur! A doua cifră pe care am reținut-o se referă la valoarea producției suplimentare de zahăr pe care o vom obține anul viitor ca urmare a introducerii noulor soiuri. Se estimează la 178.000.000 lei. Puține licențe se vînd la un asemenea preț ca sămînțele steciei (în cazul soiurilor poliploide să-

ce l-a realizat și brevetat (din colectiv fac parte și ing. Natașca Șteu, ing. Maria Birsan, ing. Nicolae Arfire). Toamna în polenile din mușchi apare o plantă violacee pe care turiștii o culeg în buchete mari; brîndușa de munte, ea conține una din cele mai teribile otrăvuri — colchicina. Acum 33 de ani s-a descoperit că această substanță poate zdruncina ereditatea plantelor, contribuind la obținerea unor forme poliploide. Pentru a înțelege lungul drum spre ogoare a unui soi poliploid citeva noțiuni de bază se impun. Pînă acum se cul-

mul an se obțin 30-40 de grame de sămînță. În al doilea an din ele răsar cîteva mii de plante pe care trebuie să le analizăm la microscop pentru a le determina caracteristica genetică. Cele care corespund (au 36 de cromozomi) sînt semănate iar și operația se repetă încă trei-patru ani, selecționîndu-se mereu exemplarele tetraploide. După circa cinci generații începe în timp studiul lor comparativ din punct de vedere economic al rezistenței la boală și secetă față de alte soiuri. Cele mai bune plante sînt din nou selecționate, după doi-trei ani de încercări. (În general reținem cam 10 la sută). Cu ele începem

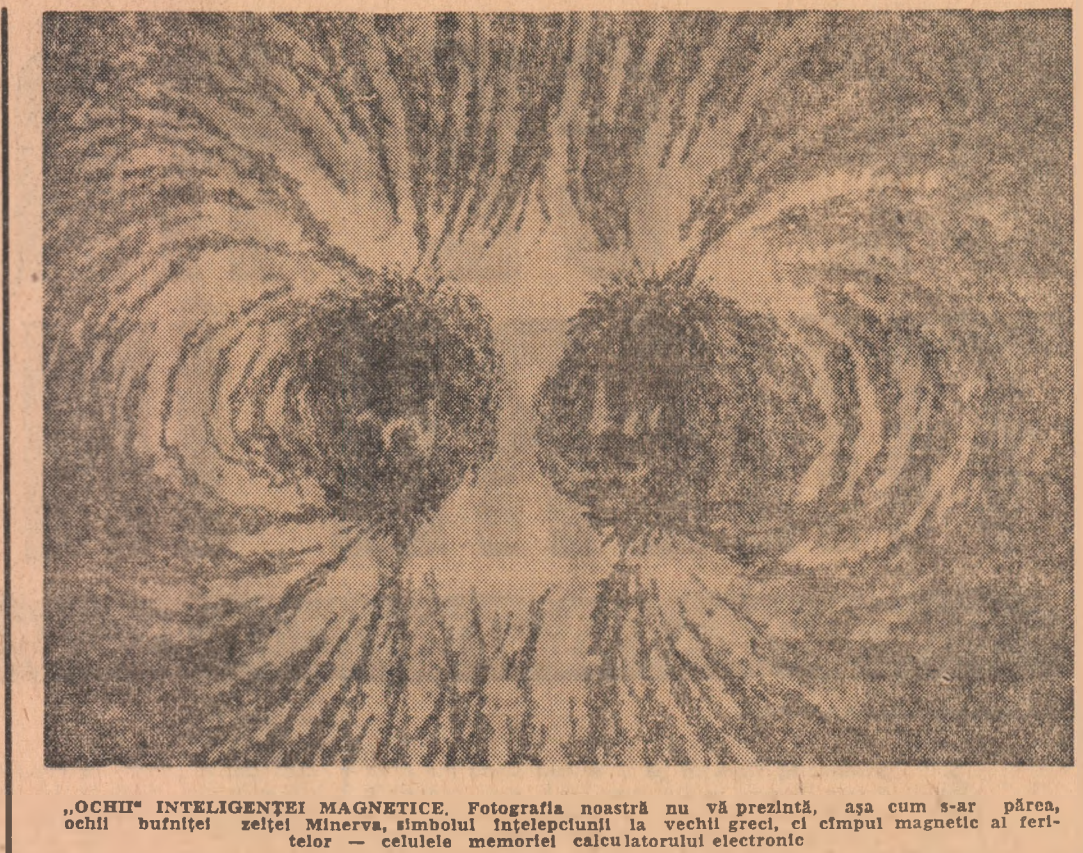
cultură forțată, cu două recolte pe an, cercetătorii români au redus ciclul normal la jumătate). **UN COD ABSOLUT INDESCRIBIBIL** — Deci sămînțele oferite de dv. au ajuns acum în producție. — Da și nu. Vedeti, cu sîmînțele de zahăr e o situație cu totul deosebită. La soiurile poliploide sămînța obținută nu poate fi utilizată de agricultori. Pentru că ele se bazează pe o anumită combinație între diploizi și tetraploizi, între anumite forme ale acestor linii al căror secret nu îl are decît laboratorul ce l-a produs inițial. Din această cauză cine utilizează un soi poliploid trebuie să cumpere în fiecare an din nou sămînță. Or sămînța are trei trepte standard. Prima „super elită”, o realizează soi — circa 400 de kg. de sămînță anual — „Elita” se obține după doi ani de staționare specială pentru sămînțe — circa 50 de tone. Iar „originala” e produsă după încă doi în F.A.S.-uri și C.A.P.-uri — 5.000 de tone. Acest ciclu se desfășoară perpetuu, sămînțele pornite din laboratorul nostru ajungînd abia după cinci ani în cîmp. Iată de ce pe piața internațională un kg. de sămînță „elită” valorează greutatea lui în aur. Cumpărîndu-l, economiștii cel 10 ani de cercetare și 3 ani din ciclul realizării sămînței. Dar rîmii tributari firmei care țîo vinde, de la care trebuie să cumpere în fiecare an o nouă cantitate. Brevetul nostru nu numai că ne-a scutit de import, dar în același timp ne deschide posibilitatea vînzării sămînței pe piața externă. — Poli-1 și Poli-7 au calități competitive? — Le-am verificat în comparație cu opt soiuri din R.F. și Germaniei și trei soiuri daneze, care sînt cultivate astăzi în aproape toate țările din Europa. În Asia și S. U. A. Amîndouă, dar în special Poli-1, s-au dovedit la nivelul celui mai bun soi din R. F. și Germaniei. Noi avem într-un stadiu avansat alte soiuri poliploide superioare. Sîntem pregătiți să susținem în continuare competiția cu cele mai bune rezultate obținute pe plan mondial, la care ne-am angajat.

Secretul lui POLI 1

și a în fond o licență, oferită pentru un an. Dar prețul e justificat de valoarea mare a beneficiilor suplimentare; cîte brevete industriale aduc într-un an câștiguri de zeci, ori sute de milioane? Cred că niciunul... Puține invenții cer însă o muncă aflată de îndelungată, de minuțioasă, de tenace, atîta răbdare și intuiție a riscului ca obținerea unui soi poliploid de stecă. Elaborarea lui cere între 10-15 ani, în care travaliu obișnuit al agricultorului se împletește cu finețea activității de laborator desfășurată în sala de studii.

o nouă operație — testarea capacității de combinare; aceasta înseamnă sute de încercări anuale, iar sămînțele analizate la microscop. În fine, odată trecuți de această etapă, hibrizii obținuți intră iar în cultură comparative fie un an în două trei locuri din țară, fie doi ani în același loc. Dintre ei doar cîteva sînt aleși. Și cu ei începem din nou așteptările. În cîmp, timp de doi ani, s-ar putea crede că după atîtea încercări am ajuns la capăt. Nu încă... Cu cele mai bune sămînțele alese după ultimele probe ne ducem la Comisia de încercare și omologare a soiurilor care verifică pe terenurile ei, aflate în toate regiunile țării rezultatele noastre. Și numai dacă ele sînt considerate ca pozitive noul soi ajunge în sfîrșit să fie recomandat pentru producție. Aceasta a fost biografia lui Poli-1 și a lui Poli-7, cele două invenții brevetteate de noi, aceasta este biografia altor soiuri poliploide pe care le avem deja în studiu. (Cu mențuina ce printr-o tehnică originală, de

Andrei Banc

„OCHI” INTELIGENȚEI MAGNETICE. Fotografia noastră nu vă prezintă, așa cum s-ar părea, ochii bușniței zelei Minerva, simbolul intelctului la vechii greci, ci cîmpul magnetic al feritelor — celulele memoriei calculatorului electronic

Cea mai veche știință a naturii în pragul viitorului

MECANICA

convorbire cu prof. univ. dr. ȘTEFAN I. GHEORGHÎȚĂ

Prof. univ. dr. Ștefan I. Gheorghîță, de la Facultatea de matematică-mecanică a Universității București, este unul dintre cei mai tineri oameni de știință aflați pe cea mai înaltă treaptă a învățării universitare. Anul trecut a apărut lucrarea sa „Introducere în hidrodinamica corpurilor poroase” considerată ca prima monografie din lume consacrată acestui nou capitol al mecanicii fluidelor. Membru în comitetul de redacție al revistei științifice internaționale „Journal of Mathematical and Physical Sciences”, autor al unor studii traduse în cîteva limbi, d-s-a avut ocazia să se prezinte pe scurt cîteva din domeniile de perspectivă ale dezvoltării mecanicii.

SE POATE INVENTA O SFECIA?

Un simplu exemplu, dintre cele mai recente oferite de agricultura noastră, poate da o imagine a transformărilor radicale ce au loc în acest domeniu. Față de 1950 producția de zahăr a României a crescut de aproape șase ori; într-un timp suprafața cultivată cu stecă nu a sporit decît de 2,5 ori. Esențială este renunțarea definitivă la soiurile obișnuite, care se cultivau dintotdeauna. Acum doi ani erau deja însemnate cu stecă de zahăr poliploidă 77.000 hectare. În 1969 — 110.000 hectare. În 1971 — toate cele 190.000 hectare destinate, la noi, culturii acestei plante vor fi semănate numai cu soiuri poliploide românești.

INTERMINABILA SELECȚIE

Pentru a scria biografia lui Poli-1, cel mai bun dintre soiurile poliploide actuale de stecă de zahăr românească ne-am adresat ing. dr. Zenovie Stănescu, conducătorul colectivului

și acum, tov. ing. Stănescu fiind înarmați cu cunoștințele de bază, povestiri-ne vă rog biografia lui Poli-1.

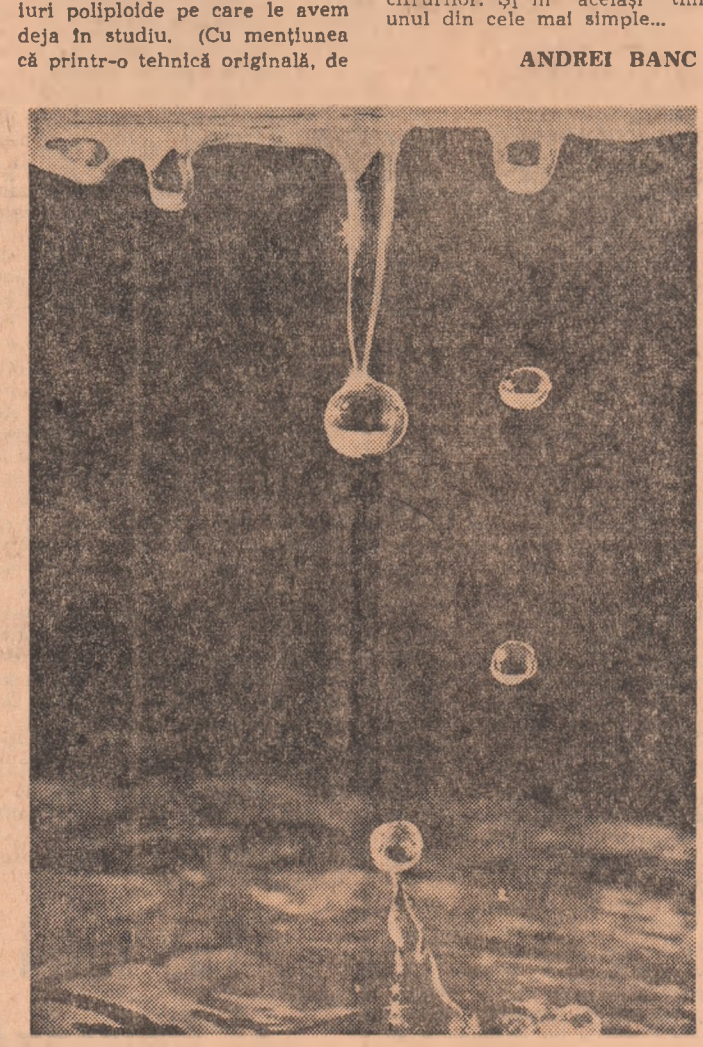
— Ea este asemănătoare cu cea a oricărui soi poliploid. Cercetările le-am început cu 10 ani în urmă. Prin încercările diploizilor cu tetraploizi în pr-

antene Arca lui Noe

După cum se știe, legenda biblică situează sfîrșitul navei lui Noe, cu arca sa plină de animale, în cea de a șaptea lună, în a 47-a zi... pe vârful muntelui Ararat. Indicația locului de aterizare provocă prin ea însăși scepticism în ceea ce privește veridicitatea ei. Cam multă apă chiar și pentru un potop trebuie să fi existat să poată acoperi asemenea înălțimi...

Totuși, de mai multe decenii, piloții care zboară peste Ararat declară unanimi că în apropierea vârfului, prînsă în masa de gheață, se distinge clar umbra unei nave! În 1955 un pilot al armatei franceze, Fernand Navarra, a ajuns pînă la obiectul misterios și a izbutit să extragă din el o bucată de lemn. Supușă analizei s-a constatat că veridicitatea ei ar fi de circa 4000-5000 ani. Lemnul, prelucrat manual, este de stejar! Or, stejarul nu crește decît la cîteva sute de kilometri de Ararat. Masa navei este apreciată la 50 de tone. Cum a ajuns ea acolo? Pentru deșezarea definitivă a misterului o fundație americană a alocat 1 milion de dolari și numînd o expediție ce va fi condusă de Navarra și de Ralph Crawford — în 1970 va fi efectuată recunoașterea locului în 1971 se va proceda la topirea ghețurilor cu ajutorul unor instalații cu aburi. După cum remarcă însă oamenii

de știință, legenda poporului este mult mai veche decît temul adus în masă de pe Ararat: se este azi că ea nu este o creație arbitrară și nici micșor habitoane, cum se crezuse mult timp, ci aparține unor culturi mult anterioare, fiind înfățișată în tablourile de lut ale Summerului vechi de peste 8000 de ani. Deci legenda lui Noe nu are șanse să fie clarificată odată cu topirea ghețurilor de pe Ararat. Dimpotrivă — va apare un nou mister.

STUDENTII PORTILE ȘTIINȚEI

Electronica în... birouri

Intr-o spectaculoasă evoluție, electronica atrage numeroși discipoli, pasionați de arăburile circuitelor, de virtuțile unui domeniu ce își propune reproducerea tehnică, prin calculator, a gândirii umane. Dinamica inovației, a apariției celor mai ingenioase soluții în tehnica electronică, conferă celor ce o „sînjesc” statutul de adevărați creatori ai genului.

— L-am cunoscut recent pe Dan Tonceanu, student în anul V la Facultatea de electronică din București, autorul unui interesant calculator electronic de birou, distins cu marelui premiu oferit de U.A.S.R. în cadrul sesiunii pe țară a cercurilor științifice studentești.

— Am inițiat dialogul cu Dan Tonceanu, rugîndu-l să ne introducă în temă...

— Care sînt aspectele actuale, cu caracter de noutate, la domeniul calculatoarelor electronice?

— În general, spațiul vast al calculatoarelor se axează pe două aspecte importante. Este vorba în primul rînd de problemele utilizării calculatoarelor, care cuprind dezvoltarea în special a părților de programare (în terminologia uzuală denumită „software” și partea de construcție propriu-zisă a calculatoarelor electronice sau „hardware”). În prezent se pune accentul pe utilizarea cit mai diversă și intensivă a calculatoarelor, deci pe dezvoltarea primei părți a programelor. În acest sens, una din realizările cele mai recente se referă la posibilitatea de multiprogramare, prin utilizarea calculatoarelor canal.

— Revenind la calculatorul de birou, în ce constă utilitatea sa?

— Nu mai este o noutate faptul că astăzi, în fiecare domeniu de activitate științifică și economică, calculatoarele au devenit o necesitate. În general însă, construcția lor este foarte complicată, masivă, costisitoare, mult peste necesitățile muncii de laborator sau pentru calcule economice de birou, uzuale. Dar cum și aici este reclamată utilizarea lor, s-a trecut la construcția calculatoarelor de volum redus sau de birou. Cel pe care l-am construit în cadrul cercului științific al facultății este destinat în general operațiilor matematice subrutine (sinus, cosinus, tangentă, logaritm etc. în total pentru 16 asemenea operații), are o memorie operativă pentru 16 constante și 250 instrucțiuni de programare. Se poate aprecia că acest calculator realizează într-o secundă operații matematice pe care un bun matematician le-ar rezolva în 12 ore, adică are o viteză de o operație în 200 microsecunde, echivalentă cu 5000 de operații pe secundă. Interesant este și faptul că majoritatea pieselor componente ale calculatorului le-am procurat din producția internă.

PAUL SPIRA

Se cunosc deja 34 de forme de apă. A 35-a a fost identificată de cercetătorul sovietic B. V. Derjagin. Este fierbe la +400° și îngheață la -40°. „Polihapa” (apa care polimerizează) se poate joacă un rol esențial în mecanismele vieții.

Cibernetică, automatizarea muncii intelectuale și construcția calculatoarelor electronice din ce în ce mai perfecționate sînt, fără îndoială, foarte importante domenii de folosire a semiconductoarelor. Circuitele integrale solide oferă posibilitatea construirii unor calculatoare electronice mai compacte și mai sigure. Confecționarea unor plăci semiconductoare subțiri permite realizarea unor circuite la care pe o suprafață de un milimetru pătrat încap sute de elemente. Oamenii de știință soluționează acum problema transformării circuitelor și ansamblurilor din plane în tridimensionale. Dar ce va urma apoi? — Iată o întrebare la care a răspuns în revista „Nauka i jizn” academicienii sovietici R. RJANOV. Reproducem, într-o formă prescurtată, opiniile sale.

Decamdată toate instalațiile cu semiconductori se construiesc pe bază de cristale, care conțin o multitudine de atomi și ioni repartizați cu precizie. Se consideră că aceleși efecte se pot obține pe baza unui mare lanț de molecule, deoarece în moleculele proteinelor vîi procesele electrice au caracter semiconductiv. Numai după ce va fi rezolvată această problemă se va putea trece la construcția unor calculatoare electronice care, prin numărul elementelor, prin eficiență și siguranță, vor fi apropiate de creierul uman. Pentru soluționarea acestei probleme grele va fi nevoie de mai mult de un deceniu.

Un alt domeniu de folosire a semiconductoarelor este transformarea directă a diferitelor forme de energie. Bateriile solare alimentarează cu energie electrică toate instalațiile sateliților artificiali ai Pămîntului și ale laboratoarelor automate cosmice. Se folosesc încă de pe acum și bateriile semiconductoare care furnizează sursă de Wață pe fiecare metru pătrat de suprafață iluminată. Cînd aceste baterii vor deveni mai ieftine și mai accesibile, se va schimba înfățișarea actuală a regiunilor lipsite de apă, deoarece dacă există cantități su-

FOLOSIREA SEMICONDUCTORILOR ABIA URMEAZĂ

ficente de energie apa se poate obține totdeauna din adîncurile pămîntului.

Un foarte interesant domeniu de cercetări este interacțiunea semiconductoarelor și radiațiilor nucleare. Cu ajutorul circuitelor de electroni, ioni și neutroni se pot construi noi aparate și instalații cu semiconductori. În toarele instalațiilor de încălzire centrală din locuințe vor fi înlocuite cu aparate pe bază de semiconductori. Radiatoarele cu semiconductori vor servi vara pentru răcirirea lor iar pentru încălzirea încăperilor. Din punct de vedere științific, această problemă este rezolvată. Rămîne numai să fie soluționate unele probleme economice și tehnologice.

Acum o sută de ani aluminul era cu mult mai scump decît aurul. El nu era alt decît scump din cauza rarității și pentru că oamenii nu cunoșteau încă metode moderne de elaborare a aluminului. Din același motiv de vînt scumpi astăzi semiconductorii. Există suficiente ma-

terii prime pentru obținerea semiconductoarelor. Așa cum aluminul se obține din argilă, la fel și siliciu se obține din nisip. Principala dificultate constă în aceea că, pentru a obține materialele foarte pure, este necesară o procedură de rafinare foarte complexă. Producția lor poate fi simplificată și ieftinită de mai multe ori prin introducerea noulor procedee automate de confecționare a instalațiilor cu semiconductori. Dar pentru a se trece la folosirea lor pe scară largă, semiconductorii trebuie să fie mai ieftini. Astfel, pentru producția frigoriferelor cu semiconductori este nevoie de telur, mai precis de telurura de bismut. Decamdată, producția lui este foarte costisitoare deoarece nu există mulți consumatori și nu este organizată o producție de masă. Consumatorii se vor livra atunci cînd telurul va fi mai ieftin. Pentru a se leși din acest cerc vicios va fi necesară organizarea producției în masă a telurului, ceea ce va cere, firește, investiții mari, care vor fi recuperate abia peste cîteva ani. Din punct de vedere economic însă, efectul folosirii pe scară largă a instalațiilor și aparatelor cu semiconductori, va depăși de cîteva ori toate cheltuielile anterioare.

antene

APA CURATĂ?

Una din cele mai cunoscute reviste medicale, „The Lancet”, a publicat un studiu bazat pe cercetări întreprinse în Japonia (din 1957), în Suedia și în Suedia, Anglia și Canada care demonstrează că bolile cardiovasculare de tipul aterosclerozei se dezvoltă în țările unde apa potabilă. Revista face totuși rezerva prezicînd că e vorba de o ipoteză. În orice caz s-a stabilit deja că există o legătură între consumul de apă și frecvența afecțiunilor sistemului nostru circulator: numărul bolnavilor e mult mai redus în țările unde apa e „dură”, (mineralizată), zădărnice, are o influență negativă asupra sănătății pe termen lung, eliminată din apă potabilă provoacă la om o predispoziție spre bolile arteriale.

CE SE ȘTIE SIGUR DESPRE LUNĂ?

Acum două săptămîni s-au reunit la Houston cel 182 de „examinatori principali” și cel 650 de „coexaminatori” care au studiat cele 21.600 kg de sol aduse de Aldrin și Armstrong.

Pe Lună au fost identificate toate elementele cunoscute pe Pămînt dar adesea sub alte combinații. Carbonul se găsește în cantități foarte mici (0,01%). Au fost descoperiți azotul și manganul în cantități mici (există totuși date care pot pune această teză sub semnul întrebării — este vorba de propagaerea undelor seismice cu o viteză de 10 ori mai mică decît pe Pămînt).

antene

Propunându-și să folosească mijloacele activității culturale în scopul largirii orizontului spiritual al tinerilor, Comitetul județean Mureș al U.T.C. și-a consacrat în ultima vreme eforturile organizării cititorului la baza cărora a stat ideea că rolul său nu e numai acela de a coordona activitatea culturală, de a o tutela, ci de a promova inițiative care să fie continuate la nivelul fiecărei organizații.

Că această intenție începuse să-și croiască încă din cursul anului trecut un făgaș bun, ne-o dovedesc cele câteva ample acțiuni realizate de către Comitetul județean Mureș al U.T.C. în colaborare cu ceilalți factori responsabili — Comitetul pentru cultură și artă, Inspectoratul școlar județean, Consiliul județean sindical.

Rezultatele acestei colaborări ne satisfac — spuneva tovarășul Alexandru Hercovici, șeful sectorului cultural al Comitetului județean Mureș al U.T.C.

Era vorba mai exact de un concurs de cultură generală, desfășurat anul trecut și dotat cu numeroase premii la fiecare din jazele sale pe sat, comunală și intercomunală, pe secție, pe întreprindere, pe județ, de o ștafeta folclorică finalizată cu deschiderea la Tg. Mureș a unei expoziții cuprinzând obiecte de artizanat, produse autentice ale industriei gospodărești din câteva zone de cultură populară (Valea Timnoavelor, a Mureșului, a Nirajului), cusături, broderii, picturi pe lemn, variante inedite ale unor balade de largă circulație, descoperirea unor tradiții și obiceiuri mai puțin cunoscute, de turneele unui grup de conferen-

rămând alături de părinții lor, să aleagă drumul muncii într-unul din sectoarele economice ale cooperativei. Un motiv în plus, ne-am spus atunci, ca din activitatea culturală să nu lipsească programele cu un conținut educativ, bogat, teme de cultură generală.

— Se țin conferințe, ne explică Demeter Pașel, directorul câminului cultural, despre calendare, eclipse, despre viitoarea mamă. Avem în comună și câteva cercuri de citit.

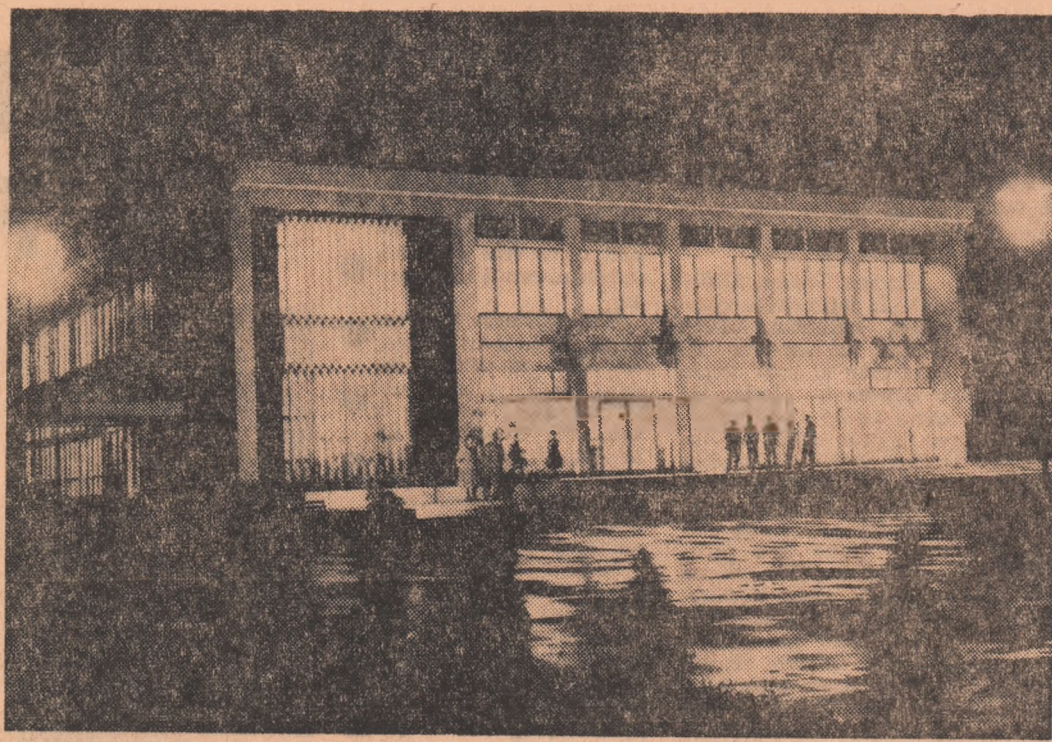
La județ ni se vorbește însă despre difuzarea unor tematici orientative sistematice și destul de cuprinzătoare, ca să se poată face: referiri în funcție de nivelul auditoriului la epocile reprezentative din istoria artelor, la subiecte de biologie, medicină, cosmologică, etică, relații sociale, economice. Conferințele de popularizare care se prezintă înainte de a rula un film sau cercurile de citit — ale femeilor de altfel, de care se ocupă deputatul comunal — sînt însă foarte departe de nivelul către care se îndreaptă centrul de județ. Nivelul auditoriului n-ar fi provocat dificultăți de organizare a unor dezbateri mai profunde la Voivodeni? Alexandru Savin, secretar al comitetului comunal U.T.C., ne-o confirmă:

— Nu, n-ar fi provocat. Ne-ar fi plăcut chiar.

— Atunci?

— Ne-a lipsit experiența și o sugestie bună. Nu, de la județ n-am aflat nimic. N-am primit nici o tematică.

La Cucui am întâlnit un grup de tineri la câminul cultural. Jucau ping-pong. Jucaseră ping-pong și cu o seară, și cu două

Casa de cultură din Ofitei Roșu — vedere nocturnă

• ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI

MUZICA ÎN ȘCOALĂ — A CINCEA ROATĂ LA CĂRUȚA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Sîmbătă 24 Ianuarie, publicăm în ziarul nostru sub titlul „Muzica în școală: a cincea roată la căruța învățămîntului”, un articol în care trecînd în revistă câteva dintre lipsurile manifestate în educația estetică a tinerii generații, semnalăm nu numai locul pe care trebuie să-l aibă școala în procesul educației muzicale a tinerii generații, ci și câteva dintre deficiențele manifestate din acest punct de vedere în sistemul de învățămînt și programa analitică, referindu-ne de asemenea și la activitatea instituțiilor muzicale care au sarcini deosebite din acest punct de vedere.

Solicitînd în amîntul articol aportul unor specialiști în dome-

niul creației, interpretării și în special al pedagogiei muzicale în dezbaterile acestor probleme am primit la redacție primele ecouri. Ele dimensionează o vastă rețea de probleme de la acelea privind alfabetizarea muzicală pînă la locul audițiilor muzicale în programa analitică și de la modul de alcătuire al manualelor de muzică pînă la acțiunile care le desfășoară pentru educația estetică a elevilor unei instituții muzicale. Publicăm aceste ecouri, solicitînd în continuare contribuția cit mai multor specialiști, pedagogi, tineri, sperînd că o largă dezbateră ne va oferi soluții și sugestii pe care să le punem înainte de toate la dispoziția Ministerului Învățămîntului.

Elementul esențial - audiția

DORU POPOVICI

Ideea esențială, prin curajul și argumentarea ei, din articolul lui Iosif Sava „Muzica în școală: a cincea roată la căruța învățămîntului” mi se pare aceea a necesității reconsiderării programelor analitice în domeniul pregătirii muzicii.

Într-adevăr, doar cu elemente de gramatică muzicală nu vom putea câștiga dragostea tinerilor pentru marea muzică, ci mai mult, îi vom îndepărta de ea.

Toată atenția trebuie îndreptată spre familiarizarea tinerilor cu acele elemente de istoriografie și estetică muzicală care să-l ofere cheia înțelegerii marilor meditații sonore, dorința de a pași în sala de concert.

Numărul de elemente de teorie muzicală ar trebui, cred, redus la minimum (și bineînțeles că și elementele de teorie și solfegeu trebuie să fie legate doar de marile capodopere ale muzicii universale).

Locul complicatelor elemente de gramatică muzicală trebuie să-l la îndesabil școala de cultură generală, o selecție istorică a marilor perioade și personalități care au ilustrat istoria muzicii, elemente muzicologice indispensabile înțelegerii lucrărilor simfonice programate în fiecare oră (fîr-o suită de audii pe banda de magnetofon) și în sfîrșit elemente de avansată directă a manifestărilor muzicale ce au loc în săptămîna respectivă dacă nu în orașul în care se găsește școala, la posturile de radio și televiziune.

muzică tot mai frumos vorbește muzica însăși. În aceste condiții, pentru a nu scăpa din vedere aspectul educativ al temei, am recurs la combinarea mijloacelor de comunicare auditivă cu cele ce țin de domeniul plastic, literar, poetic, scenico-dramatic (în muzica de operă) și coregrafic (în balet). Cunoașterea realizată pe calea unor imagini concret senzoriale pune în vibrație afevitivitatea și complexa facultate umană a emoției artistice.

— Care au fost rezultatele efective obținute de Filarmonică în această direcție?

— Rezultatul practic al acestor eforturi, s-a concretizat în participarea entuziasată a elevilor de la 18 licee din București la cele 24 de concerte educative organizate pe stațiune.

Evident, sîntem încă departe de a acoperi integral nevoile educative ale elevilor. Faptul acesta ne preocupă în mod deosebit și reflectăm să găsim modalitatea de a satisface setea de cunoaștere artistică a tineretului nostru școlar știind că din rîndurile lor vom recolta pe viitorii auditori ai concertelor noastre simfonice.

În acest sens aș vrea să aflu prin voi, „Scințele tineretului” — în stagiunea viitoare conducerea Filarmonicii și-a propus organizarea pentru elevi a unor concerte să le zică sincronic, care vor prileji prin intermediul muzicii un contact fecund și cu celelalte arte.

Ce ne-ar spune „manualele”?

MIHAELA DRĂGOI

profesoară la liceul „N. Bălcescu” — București

„Din cele mai vechi timpuri ne-au parvenit documente care demonstrează că muzica figura la loc de cinste între celelalte discipline necesare educării tineretului. Atunci cu atât mai mult resimțim gravitatea considerării azi a muzicii drept o dexteritate, un obiect de învățămînt caruia nu i se dă decât o înfîmșătoare în raport cu capacitatea ei de a modela conștiința, de a pregăti publicul de mîine.

Este foarte adevărat că elevii claselor V-X studiază muzica numai o oră pe săptămîna, și că profesorul oricît bunăvoință ar avea nu poate cuprinde toate problemele auzite de profund pe cit or dor. Mai mult, elevii claselor a XI-a (respectiv anul III liceu) care studiază elemente de istoria muzicii universale și românești, într-o perioadă în care nu a existat manualul necesar, au fost privați de acest studiu începînd cu anul școlar 1968/1969, adică tocmai atunci cînd apăreau și mult așteptatul manual!

Nu putem vorbi, în școlile noastre de un nivel muzical al elevilor, deoarece ei au fost învățați să considere obiectul „muzica” drept o oră de clasă menită să relaxeze mintea elevului, sau, cum spun ei în mod curent, o „dexteritate”, oră în care fiecare crede că se poate distruge după pofta inimii.

În privința manualelor: ele nu poartă girul unor personalități în materie, sînt făcute după principii mai mult sau mai puțin proprii. Genurile n-au o logică a prezentării, exemplificările sînt neeficace. Într-un capitol de „Alterități” dînt-un manual (care trătează numai despre alterități cromatice) exemplele muzicale luate din muzica universală, abundă în canzonețe, în timp ce muzica noastră populară este prezentată numai printr-un singur exemplu. Oare nu se poate înveța?

Solfegeile compuse de către chiar autorii manualelor, sînt greoaie, elevii nu și le pot înșuși, rareori ele sînt alcătuite după principiul clasic: întrebare-răspuns.

S-a mai uitat cineva la felul

cum erau „organizate” manualele școlare ale lui Breazu-Drăgoi, Lungu etc.?

Aș propune pentru elaborarea manualelor institutului sistemului de concurs.

Aș vrea să mă adăug și faptul că activitatea instituțiilor muzicale în rîndul elevilor nu este încă satisfăcătoare. Puținele legături ce există între școlii și instituțiile muzicale variată, în funcție de școala respectivă, privesc fiind de un asemenea ajutor elevii unor școli mai mici.

Poate numai orchestra Simfonică a Radioteleviziunii și mai puțin Filarmonica „George Enescu” s-au dovedit pînă acum interesate de prezenta unui număr cit mai mare de tineri audiențieri în sălile de concert și spectacole.

— Cum este asigurată nivelul estetic al prezentărilor?

— Colectivul de lectori ai Filarmonicii asigură nivelul estetic al prezentărilor folosind un complex de mijloace ce pornesc de la caietul program de sală, pînă la cele mai variate procedee audio-vizuale. Întrucît cuvîntul vehiculat în conferințe s-a dovedit de multe ori că se dezvoltă în dauna timpului rezervat audițiilor muzicale, am recurs la caietele de sală care explică documentat tema și o ilustrează plastic, pe fotocopii, reducînd partea vorbită la simpla prezentare a pieselor muzicale. Am ajuns la concluzia că oricît ar încerca cineva să vorbească de frumos despre

Căluserii

PROZĂ SATIRICĂ

Atelierul lui HEFAISTOS

de ILIE CONSTANTIN

De ce să mă destrăbălez, cînd există și sentimente curate? Trebuie să rămînem oameni! (p. 18). Cu un urias efort de dețășare, Irimescu își impune (dar face asta tot în cadrul organizației „crime”!) să-și fie silă de hoția pe care tocmai o face: „În timp ce se gîndea cum să transporte mărfurile furate, Cornel Irimescu își aminti că făcuse asta tot în cadrul organizației de tovarășii săi de muncă, de seful de serviciu, care-l primise cu stîta simpatie, de tovarășii director care intervenise să plece în concediu la Sîlău. Ar fi trebuit să nu dea cu dinții în geamantanul asta prosă Cornel Irimescu. Ar fi fost normal ca atitudinea oamenilor să mă schimbe în bine” (p. 19). Astfel hoțul, cu mecanismul regretului bine declanșat se poate gîndi cu superioaritate la cei care fură și nu regretă. Dar situația este explozivă de Mazilu pînă la limită: hoțul dă nas în nas cu seful. Și se simte indignat știîndu-l bînuitor. „Neîncrederea sefului în oameni i se părea lui Irimescu de-a dreptul criminală. De ce să n-ai încredere în om? De ce să te gîndești că omul e capabil numai de rele? (...) O să creadă că în geamantanul asta sînt materiale furate. E desigur absurd, dar el așa o să creadă (...)”. Seful trebuie să aibă încredere în mine. Ar fi monștruos să nu aibă încredere în mine. De ce să n-ai încredere în mine?” (p. 20).

Din exemplul de mai sus putem deduce și alte caracteristici ale eroului — gen Mazilu, aceste suferite complicate de sală-riști hoji. Mai lăsat este umorul de situație — adăp — grave costite de cine nu trebuie, afa-cheristul apelînd la încrederea în oameni. E un procedeu frecvent la Mazilu. Un alt aspect este legat de limbaj. Teodor Mazilu exploatează cu predilecție toate de identitate a vorbirii eroilor, copleșește cu toții de expresii-tp, din cele auzite la seșine, citite prin foiletoanele literare etc. Irimescu zice: „Trebuie să rămînem oameni!” „De ce să n-ai încredere în om?” Alți eroi sînt hîrlanți prin felul lor de a folosi locuțurile comune; lată-l pe tovarășii Săsu care vrea să-l însoare pe subalternul său: „Tovarășe, mă dă-mi un semn că vrei să mă dă-mi un semn după deț, problema sexuală nu-i o vorbă goală. Rău facem cînd nu-l dăm atenție, o ignorăm ca și cum n-ar exista. Or viața tovarășe! Măcinolui, ne-a maturizat am crescut, privim alfel problemele” (p. 21). Tot el îi reproșează fetei alese (din „cadru cooperativei”): „Nu știți că tovarășul Măcinolui moare după tine? Moare în sensul bun (!) doar moare” (p. 24). Manole din schița „Internationale” are, pînă și în meditația intimă, fraze-tp: „Omul ăsta mi-a condus primii pași în viață, el m-a sfîșit să-mi ridice în permanență nivelul cultural” (p. 30). Eroii pe-trecuții din „Brînză cu ceapă” (schiza împotriva în opera lui Mazilu) folosește un limbaj al seșine, ei din comentariul literar al săptămînalilor: „Cum e cartea? Interesantă. Partea întii e mai bună decît partea a doua. Are lungimi, iar spre sfîrșit trenează. Unele caractere sînt bine conturate, altele...” (p. 29-30). Ca un consumator de artă rafinat, suferă de dorul autenticității: se indignează cînd îl vede pe povestitor că vrea să-l ale care, o sparge el cu pumnul: — „Așa se mîncă ceapa... O spargi cu pumnul! Să

fim simpli, Marine! (...) Brînză cu ceapă reduce în suflului amicul meu nevoia de simpatie și de valori indisutabile”. După ce sparge, noaptea, vreme de o oră lemne, se explică: „E foarte indicată munca fizică. Sîta titan de la Iasnaia Seară, fiindcă am făcut și eu o afacere, s-a devenit un individ pios și nervos? Nu, asta ar fi o prostie. Nu, eu n-am să devin niciodată un tip irascibil. N-am să mă țin de beții și de femei.

— S-ar zice că scrierul nu-și pune alte probleme și la alt nivel decît acelea pe care, în chip fatal, i le comandă lumea mediocră a personajelor sale. Dețășarea, în care-și caută suportul literaturii satirice, este numai numai luarea distanței necesare pentru ca specimenul în cauză să apară în „mîncime” naturală. De aici, din această atitudine ideatică minimă, impresia de minor. În plan formal, mișcarea epică propriu-zisă e aproape absentă. Schițele sînt niște acumulări de acuze la adresa personajelor.

T. Mazilu are un stil al său, bine fixat, odată pentru totdeauna, s-ar putea spune că este prizonierul propriei sale formule. Dar, cum spunea în cazul altor autori, în conștința poate fi au o dată prietnică fixării unei identități artistice.

În încheiere, am dori să exprimăm o opinie diferită de cea a prozatorului A. D. Munteanu care, într-un articol frumos din „România literară”, vede în T. Mazilu un „cehiovian”, a cărui vocație este „Iubirea”. Nouă ne pare înexactă concluzia lui A. D. Munteanu că acest scriitor este frate al personajelor sale și că „învăluie pe toți în marea lui „înțelegere și iubire”. Dimpotrivă, avem destule motive, la capătul acestui ample antologii de „proză satirică”, să credem că Teodor Mazilu este, temperamental, dacă nu un mizantrop cel puțin un „obiectiv”. Este de altfel și firesc, avînd în vedere fauna umană suspectă de o mîsură în lucrurile sale. Uneori manifestă o înclinare de neînfrîm spre umorul negru. Cel din „Nescafo”, de pildă, unde o bătrînă asteapă, pînă să reprimă din cauza întîrzierii, că Sănușul ei să moară: „Dacă ar fi vrut să facă cu adevărat ceva noștim și poznaș, apoi atunci ar fi trebuit să închidă ochii pentru vesnicie” (p. 64).

(Urmare din pag. 1)

Două întrebări

celor mai tineri talenți, care să-mi permită, ar fi fericea pe pînă. Nu numai recom-pensă și stimuli dar și o posibilitate reală de verificare a talentului la o vîrstă cînd supravegherea inteligentă poate însemna mult. Mă aștept să vă fie de folos, în-cercînd să obțin un răspuns pozitiv la această întrebare, cu ajutorul secției pentru munca în rîndurile elevilor din cadrul C. al U. T. C., sperînd total că mișcarea ar-delevi plastică practicate de elevi, această mișcare reală și de calitate artistică remarcabilă, va scăpa de pro-zator și de adăposturile de ocărie.

2) Din cel spațiu tipografic se repartizează anul abun-delor de artă în cadrul edi-turii „Meridiane”. Nu este afi- de atîta vreme puțin loc și birnie pentru copii? Mă vîr- reproduceri exemplare (su-pă desene ale elevilor noștri în reviste de specialitate din R. P. a Germaniei și Franța, reproduceri însoțite de comen-tarii) din nouăzeci. Mă în-măcar această consacrare internațională nu determină conducerea editurii să-și asu-mă răspunderea dinaintea re-compensată și editării unui album „romănesc”. Pînă în-cu reproduceri în culori, excelent realizate de redacția revistei „Cutezătorii”, mi se pare, în orice caz benefi-ciile din colaborarea poezului Mihai Negulescu ar putea fi un argument. De ce să pier-dem timpul inventînd tot felul de acțiuni culturale formale cu elevii și să igno-răm realitate artistică exis-tentă deja, aceea a artiștilor romăncare pentru desen și culoare, pentru muia și sculptura, pe care vîrsta copilăriei le solicită, pare-se, în mod special.

BRIGADA „SCINTEII TINERETULUI” TRANSMITE

DE CE RAZELE ENTUZIASMULUI DE LA CENTRU NU ATING ȘI MARGINILE?

știri ai Comitetului județean Mureș al U.T.C. care au ilustrat cu fotografii, diavine, diapozitive, prezentate tinerilor, diverse teme din istoria culturii și ci-tizianzei românești.

— Stimularea interesului pentru cultură în rîndurile tinerilor, ne asigură tovarășul Alexandru Hercovici, a fost urmata de inițiativa unor cercuri de cultură generală pe lingă cluburi, case de cultură, cîmine culturale. Receptivii la intențiile noastre, tinerii au primit cu satisfacție imbo-gățirea tematică a cursurilor universității populare, deschiderea universităților populare sălești, iar comitetele comunale U.T.C. din Saschiz și Răciu — cărora la vior urma altele, din Valea Nirajului, Delta, Iernu — au luat chiar inițiativa editării unor foi sătești de cultură.

Pe prima pagină a gazetei „Foata culturală”, editată de comitetul U.T.C. Saschiz, Gheorghie Birsan, secretarul comitetului comunal U.T.C., se adresează direct tinerilor, invitîndu-i să colaboreze în continuare la apariția fii, a cărui menire e „să ne îmbogățească cunoștințele, să ne ajute să ne formăm o imagine despre comuna în care trăim, despre evoluția ei de-a lungul timpurilor, despre oamenii care au trăit și trăiesc pe aceste locuri, despre obiceiurile și tradițiile moștenite din generație în generație. De altfel, din rașioarea întregii publicații ne-am dat seama că largirea cadrului de manifestări conceput de către comitetul județean dovedește încă o dată, cu adevărat, că eficiența unor acțiuni pornite de sus în jos se măsoară prin rezonanța pe care ele o au în rîndurile tinerilor. În mod firesc ne putem pune întrebarea, dacă există succesele la care ne-am referit au determinat în fiecare organizație U.T.C. un mod conștient de a acționa pentru atingerea aceluiași țel — aprofundarea cunoștințelor de cultură generală — dacă intenția metodologică propusă devine cu adevărat factorul comun al unui stil de muncă. Din păcate, încercînd să dăm și un răspuns am constatat că pe măsură ce ne depărțăm de centrul județului, ecourile lăundărilor inițiatice sînt tot mai slabe.

La Voivodeni, existența unei cooperative agricole cu rezultate economice bune care asigură membrilor ei un nivel ridi-cat de viață, face ca mulți dintre absolvenții școlii de 10 ani, peste 50 în ultimii ani, să

Cu prilejul centenarului nasterii lui V. I. Lenin

Un act condamnabil

Avioane ale S. U. A. au atacat regiuni din R. D. Vietnam

La Moscova s-au încheiat vineri lucrările Conferinței teoretice internaționale „Sistemul socialist mondial — înfrățirea ideilor leninismului”, consacrată Centenarului nasterii lui V. I. Lenin. Au participat delegații din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Mongolia, Polonia, România, Ungaria și Uniunea Sovietică.

Ultima ședință Plenumului a Conferinței a fost prezidată de conducătorul delegației române, prof. dr. Roman Moldovan, membru corespondent al Academiei române. Participanții au ascultat o expunere făcută de L. A. Fotieva, fostă secretară a lui V. I. Lenin, care a evocat o serie de aspecte ale activității marelui întemeietor al P.C.U.S. și al statului sovietic. Au fost apoi prezentate scurte referate despre activitatea secțiilor conferinței.

Printre altele, au fost roșite cuvinte de apreciere despre referatele prezentate de oamenii de știință români: confirmarea și dezvoltarea învățături leniniste despre rolul conducător al partidului comunist în lumina experienței construirii socialismului în România — de prof. dr. Vasile Nichita, „Ideile leniniste despre dezvoltarea complexă a economiei socialiste și aplicarea lor creatoare în România”, de prof. dr. N. N. Constantinovici, „Dezvoltarea relațiilor internaționale de colaborare și cooperare economică internațională ale României în lumina învățării leniniste”, de dr. Iordache Ionescu.

Cuvântul de încheiere a fost roșit de acad. A. Rumeanțev, vicepreședintele Academiei de Științe al U.R.S.S.

HANOI. — Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Democrate Vietnam a dat publicității o declarație în legătură cu faptul că la 28 ianuarie avioane americane au păturs în mai multe rînduri în regiuni populate din vestul provinciilor Quang Binh și Ha Tinh din R. D. Vietnam și au bombardat în mai multe reprize aceste zone provocând pierderi de vieți umane și pagube materiale populației.

Forțele armate și populația din cele două regiuni au doborât trei din aceste avioane și au avariat altele cîteva.

Aceste acțiuni, se arată în declarație, precum și cele săvîrșite în zilele de 13,14 și 17 ianuarie continuă acțiunile lor agresive împotriva Republicii Democrate Vietnam.

Guvernul R. D. Vietnam, se spune în declarație, cere încetarea imediată a oricoror acțiunilor de încălcare a suveranității și securității R. D. Vietnam.

WASHINGTON. — Purătorul de cuvînt al Casei Albe, Ronald Ziegler, a recunoscut oficial bombardarea de către aviația americană a unei zone de frontieră din teritoriul R. D. Vietnam. El a încercat să justifice această acțiune agresivă, afirmînd că ar fi vorba de un „act de represalii” în urma doborîrii unui elicopter american deasupra teritoriului R. D. Vietnam. Ziegler a adăugat că aceste acțiuni nu înseamnă o modificare a deciziei americane din noiembrie 1963, cînd s-a ho-

tărt încetarea bombardamentelor asupra R. D. Vietnam.

Purtătorul de cuvînt al Casei Albe a arătat apoi că avioane americane vor efectua pe mai departe zborurile de recunoaștere deasupra teritoriului R. D. Vietnam. Agențiile de presă subliniază, ca procedînd astfel, Statele Unite continuă acțiunile îndreptate împotriva independenței și suveranității R. D. Vietnam.

SAIGON. — Un scandal a izbucnit la Saigon după dezvăluirea faptului că doi agenți ai serviciului de spionaj american s-au infiltrat în rîndurile ziaristilor acreditați pe lângă Comandamentul trupelor americane din Vietnamul de sud cu misiunea de a stabili de undă obțin corespondenții de presă informațiile ce nu sînt difuzate oficial de autoritățile americane de la Saigon. În legătură cu această corespondență de presă din Saigon au reînviat proteste energice ale ambasadurii S.U.A. pe lângă regimul saigoniez, Ellsworth Bunker.

WASHINGTON. — Purătorul de cuvînt al Casei Albe, Ronald Ziegler, a recunoscut oficial bombardarea de către aviația americană a unei zone de frontieră din teritoriul R. D. Vietnam. El a încercat să justifice această acțiune agresivă, afirmînd că ar fi vorba de un „act de represalii” în urma doborîrii unui elicopter american deasupra teritoriului R. D. Vietnam. Ziegler a adăugat că aceste acțiuni nu înseamnă o modificare a deciziei americane din noiembrie 1963, cînd s-a ho-

apreciat drept satisfăcătoare orientarea politică generală ce ar urma să fie imprimată viitorului guvern cvadripartit.

Stare de urgență în Guatemala

Președintele Guatemalei, Julio Cesar Mendez Montenegro a decretat joi stare de urgență în țară, ca urmare a asasinării lui Isidor Zarco, director adjunct al ziarului „Prensa Libre”. În decretul prezidențial dat publicității, după o reuniune a cabinetului de miniștri, se arată că toate garanțiile constituționale au fost suspendate pe o perioadă de 15 zile. În virtutea instaurării stării de urgență, forțele de ordine au dreptul de a opera arestări și de a percheziționa orice locuință fără un ordin preliminar emis de autorități.

apreciat drept satisfăcătoare orientarea politică generală ce ar urma să fie imprimată viitorului guvern cvadripartit.

DIN VIATA TINERETULUI LUMII

UN GRUP de 300 de studenți ocupă pentru a doua zi consecutiv clădirea Universității din Detroit. Ei au organizat aici o demonstrație în semn de protest împotriva prezenței unor recrutați care angajează studenții pentru îndeplinirea unor comenzi ale Pentagonului. Studenții cer, de asemenea, eliberarea celor 17 colegi arestați săptămîna trecută pentru participarea lor la o demonstrație similară.

Mii de studenți filipinezi au demonstrat vineri pe străzile capitalei țării, Manila, exprimîndu-și nemulțumirea față de politica guvernamentală. O delegație a manifestanților a intrat în palatul prezidențial pentru a prezenta sefului statului filipinez, Ferdinand Marcos, protestele demonstrațiilor.

Întrevederile franco-vest-germane

PARIS. — Vineri, a sosit la Paris cancelarul R.F. a Germaniei, Willy Brandt. Însoțit de ministrul de externe, Walter Scheel, și de alți membri ai guvernului vest-german, cancelarul participă la consultările bi-zinale prevăzute de Tratatul de prietenie dintre Franța și R.F. a Germaniei.

Întrevederile franco-vest-germane au început în cursul dimineții. Președintele Franței, Georges Pompidou, a conferit cu seful guvernului vest-german timp de o oră și 25 mi-

minute. El a abordat diverse aspecte ale problemelor vest-europene, relațiile Est-Vest, politica mediteraneană și cooperarea bilaterală.

În același timp, miniștrii de externe Maurice Schumann și Walter Scheel, au avut convorbiri separate. La rîndul lor, ministrul economiei al R. F. a Germaniei, Karl Schiller, și ministrul francez al dezvoltării industriale și științifice, Xavier Ortoli, au trecut în revistă activitatea Comitetului franco-vest-german de cooperare

Au re izbucnit ostilitățile între Honduras și Salvador

Între Honduras și Salvador au izbucnit joi ostilitățile, părțile acuzîndu-se reciproc de reînceperea acestora și încălcarea acordului de încetare a focului intervenit după războiul din luna iulie anul trecut.

Concomitent, din capitala costaricană se anunță că convorbirile dintre reprezentanții celor două țări mici din America Centrală, purtate în prezența unei echipe de mediere a O.S.A., au fost suspendate pe timp nelimitat.

Ministrul apărării al Salvadorului, generalul Fidel Torres, a declarat că „soldații hondurienii, precum și civili înarmați au intenționat să invadeze joi teritoriul salvadorian în zona departamentului Chalatenango, angajînd lupte cu trupele hondurienilor timp de trei ore”.

La Tegucigalpa, ministrul de externe hondurian a declarat că 100 de membri ai gărzii naționale salvadoriene sprijiniți de patru avioane au atacat și bombardat localitățile Managua și El Triunfo din districtul hondurian Mapulaca. El a menționat că, după mai multe ore, atacul a fost respins și mai mulți invadatori au fost omorîți. Ambasadă honduriană în Costa Rica, unde s-a desfășurat tratative pentru soluționarea conflictului, a anunțat că în Honduras a fost declarat starea excepțională.

pe scurt

CU PRILEJUL vizitei în Ungaria a ministrului comerțului interior al României, Nicolae Bozdog, care va semna la Budapesta protocolul privind schimburile directe de mărfuri și de colaborare pe anul 1970 dintre ministerele de comerț interior ale celor două țări, ambasadorul României la Budapesta, Dumitru Turcuș, a oferit vineri seara în saloanele ambasadelor un cocktail. Au participat Szurdi István, ministrul comerțului interior al R. P. Ungare, cadre de conducere din Ministerul Comerțului Interior și din Ministerul de Externe al Ungariei și alte persoane oficiale.

ÎN SPRINJUN CONVOCĂRI UNEI CONFERINTE ÎN PROBLEMA SECURITĂȚII EURO-PENE

ADUNAREA Consiliului European (organizație politică inter-guvernamentală ce grupează 17 țări vest-europene) și-a încheiat vineri sesiunea deschisă în urmă cu o săptămîină la Strasbourg. Participanții la reuniune au adoptat o rezoluție în care se recomandă guvernelor țărilor membre să sprijine oficial ideea convocării unei conferințe în problema securității europene. Subliniindu-se faptul că între Est și Vest există multe puncte de vedere convergente, rezoluția apreciază că organizarea unei asemenea conferințe „ar aduce o contribuție efectivă la cauza păcii și securității colective”.

ATAC SIRIAN ASUPRA UNEI POZIȚII ISRAELIENE

DAMASC. — Cîtînd declarația unui purtător de cuvînt militar sirian, transmisă de postul de radio Damasc, agenția U.P.I. informează că forțele siriene au deschis vineri focul asupra unei poziții israeliene situate în sectorul Al Rafeed din regiunea înălțimilor Golan (teritoriul sirian ocupat de forțele israeliene). Potrivit comunicatului sirian, poziția israeliană a fost distrusă, iar cinci militari israelieni au fost ucși.

TEL AVIV. — Un purtător de cuvînt al armatei israeliene a

dezvoltare a schimburilor și cooperării economice dintre România și Belgia.

deschis vineri focul asupra unor poziții israeliene amplasate în apropiere de Nahal Gahour, în regiunea înălțimilor Golan (zonă siriană ocupată de trupele israeliene) — Informează agenția France Press. El a menționat că în cursul atacului au fost răniți trei soldați israelieni.

anunțat că forțele siriene au deschis vineri focul asupra unor poziții israeliene amplasate în apropiere de Nahal Gahour, în regiunea înălțimilor Golan (zonă siriană ocupată de trupele israeliene) — Informează agenția France Press. El a menționat că în cursul atacului au fost răniți trei soldați israelieni.

anunțat că forțele siriene au deschis vineri focul asupra unor poziții israeliene amplasate în apropiere de Nahal Gahour, în regiunea înălțimilor Golan (zonă siriană ocupată de trupele israeliene) — Informează agenția France Press. El a menționat că în cursul atacului au fost răniți trei soldați israelieni.

anunțat că forțele siriene au deschis vineri focul asupra unor poziții israeliene amplasate în apropiere de Nahal Gahour, în regiunea înălțimilor Golan (zonă siriană ocupată de trupele israeliene) — Informează agenția France Press. El a menționat că în cursul atacului au fost răniți trei soldați israelieni.

anunțat că forțele siriene au deschis vineri focul asupra unor poziții israeliene amplasate în apropiere de Nahal Gahour, în regiunea înălțimilor Golan (zonă siriană ocupată de trupele israeliene) — Informează agenția France Press. El a menționat că în cursul atacului au fost răniți trei soldați israelieni.

anunțat că forțele siriene au deschis vineri focul asupra unor poziții israeliene amplasate în apropiere de Nahal Gahour, în regiunea înălțimilor Golan (zonă siriană ocupată de trupele israeliene) — Informează agenția France Press. El a menționat că în cursul atacului au fost răniți trei soldați israelieni.

anunțat că forțele siriene au deschis vineri focul asupra unor poziții israeliene amplasate în apropiere de Nahal Gahour, în regiunea înălțimilor Golan (zonă siriană ocupată de trupele israeliene) — Informează agenția France Press. El a menționat că în cursul atacului au fost răniți trei soldați israelieni.

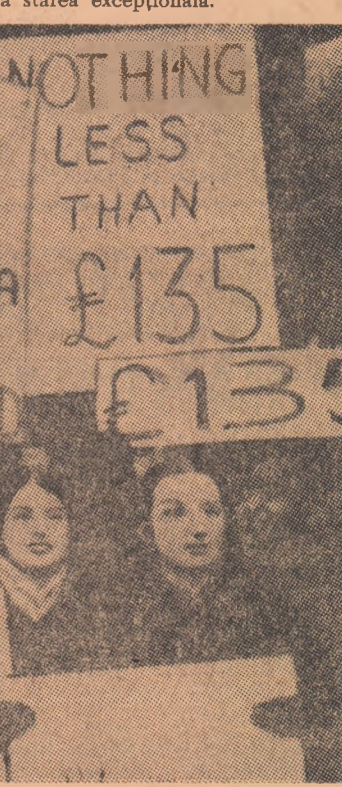
anunțat că forțele siriene au deschis vineri focul asupra unor poziții israeliene amplasate în apropiere de Nahal Gahour, în regiunea înălțimilor Golan (zonă siriană ocupată de trupele israeliene) — Informează agenția France Press. El a menționat că în cursul atacului au fost răniți trei soldați israelieni.

anunțat că forțele siriene au deschis vineri focul asupra unor poziții israeliene amplasate în apropiere de Nahal Gahour, în regiunea înălțimilor Golan (zonă siriană ocupată de trupele israeliene) — Informează agenția France Press. El a menționat că în cursul atacului au fost răniți trei soldați israelieni.

anunțat că forțele siriene au deschis vineri focul asupra unor poziții israeliene amplasate în apropiere de Nahal Gahour, în regiunea înălțimilor Golan (zonă siriană ocupată de trupele israeliene) — Informează agenția France Press. El a menționat că în cursul atacului au fost răniți trei soldați israelieni.

anunțat că forțele siriene au deschis vineri focul asupra unor poziții israeliene amplasate în apropiere de Nahal Gahour, în regiunea înălțimilor Golan (zonă siriană ocupată de trupele israeliene) — Informează agenția France Press. El a menționat că în cursul atacului au fost răniți trei soldați israelieni.

LONDRA. — În timpul unei acțiuni revendicative a profesorilor

LONDRA. — În timpul unei acțiuni revendicative a profesorilor

Spre un guvern cvadripartit în Italia

După încheierea convorbirilor preliminare dintre secretarii celor patru partide politice de centru-stînga din Italia privind posibilitatea reconstituirii unui guvern de coaliție, direcțiunile acestor partide s-au întrunit joi și vineri pentru a analiza la rîndul lor rezultatele discuțiilor „la nivel final”. Întrunită joi seara, Direcțiunea Partidului Democrat-Creștin a adoptat o rezoluție în care se confirmă faptul că P.D.C. este dispus să participe la formarea unui nou guvern de coaliție cu socialistii, democristianii și republicanii. Dezbaterile Direcțiunii Partidului Democrat-Creștin au avut loc pe baza unui amplu raport prezentat de Arnaldo Forlani, secretarul partidului, care a schițat cu acest prilej și liniile programatice ale unui viitor cabinet cvadripartit de centru-stînga.

Vineri, secretarul Partidului Socialist Italian, Francesco de Martino, a sfîșit o expunere în fața Direcțiunii P.S.I., în care a

apreciat drept satisfăcătoare orientarea politică generală ce ar urma să fie imprimată viitorului guvern cvadripartit.

apreciat drept satisfăcătoare orientarea politică generală ce ar urma să fie imprimată viitorului guvern cvadripartit.

Cronica anului

Ianus, legendarul rege al Bantiumului, fusese pare-se un om tare cumsecade de vreme ce, ca răsplătă spiriului său îi fusese atribuit darul de a vedea cu egală pătrundere trecutul și viitorul. La origina, deci, cele două fețe cu care era înfățișat acest prim latin nașcut în mijloc comun cu sensibilități adăugate ulterior: numele dat primei luni a anului, în cinstea lui Ianus, marca — metaforic — pur și simplu ideea de continuitate între un an și altul. Aș propun să reținem și noi, din tezaurul mitologic, tocmai semnificația acestei legături între trecutul apropiat și viitorul apropiat.

Dacă lumea nu se poate schimba din temelii în noaptea de Anul Nou, nu este mai puțin adevărat că ianuarie subliniază viguros voința de îmbunătățire a realităților ei, ridicînd pe o treaptă mai înaltă împlinirile din cele 12 luni precedente.

Astfel, în ianuarie, viața unui însemnat număr din tinerii din dinamică parametrică de inițiativă concrete și dau o identitate sigură, precizată în angajamentul luat în întrecerea socială de către organizația de par-tid a județului Galați: 20.000 tone otel (treze multe alte produse) peste plan în anul 1970.

Cu etalonul otel din ianuarie putem măsura, de altfel, toată mîna țării, într-un moment cînd, intens concentrată asupra capacităților ei productive, sintetizîndu-și la rece experiența și detectîndu-și cu atenție rezervele, ea iese îmbogățită din confruntarea cu sine. Se poate produce mai mult, mai bun, mai ieftin, cu un „randament” mai mare. Constituția acestor adevăruri a căpătat expresie în chemările organizațiilor județene P.C.R. Brașov și Timiș, în ecoul prompt al unităților productive din industrie și agricultură. În hotărîrea unanimă de a se depăși prevederile planului din ultimul an al cincinalului, Ștampila poștei cu datare în ianuarie 1970 a însoțit mil și mii de mesaje pe traiectoria dispuse ca spîtele roții avînd, în mijloc, ca punct de înfrînire, Comitetul Central. Lăitmotivul, cuvîntul cheie al acestor mesaje e ușor de desprins: peste. Stăruitor, mereu, pretutîndeni, — peste planul producției marfă, peste nivelul planificat al productivității, peste beneficiile prevăzute ș.a.m.d.; iar acolo unde efortul se traduce în alți indici, adică la prețul de cost sub cel planificat, la consumațiile sau capacitățile de producție preluate înainte de termen, la reducerea importurilor etc., numitorul comun rămîne tot coeficientul resurselor sporite, suplimentare, obținute de economia națională, deci iarăși, stăruitor, mereu, pretutîndeni, peste cel izbutim altădată, să zicem încă în ianuarie '69 și '70, ehei, mult peste cel ne închipuim la începutul cincinalului, în ianuarie '65, că vom fi capabili să creăm astăzi.

Bunăoară știm că muntele, în acest răsărit, a primit oaspeți gălățoși, zburdalnici, dornici de nebunii nevinovate și le-a oferit, prietenos, puțină zăpadă pășită cu greu anume pentru țară — Săniuța de argint”. Mai știm, de asemenea, că festivalul național al formațiilor „pop” („Phonix”, „Clasic XX”, „Cascada”) s-a bucurat de un așteptat succes. Apropo de muzică, mai știm că directorul Operei române, tovarășul Octav Engănescu, le-a amintit doctoresților și tinerilor bucareșteni că prima scenă lirică le poate oferi spec-

tocele de calitate și la un preț „care să nu depășească prețul unei cafele mici la barul cu aumele de Tosca, de peste drum de Operă...”. Sau știm că, 500 km mai încolo, la confluența Tisei cu Iza, în cadrul unui carnaval de pomni (care alegoric, scene de ferie, obiceiuri de nuntă) nemuritorul Plinte Vit-teazul a împărțit iarăși peste cel din Bîrsana, Glod, Berbești, Săpăla, Budești, dar nu mai împărțit singur, fiindcă alături de el stătea, în spirit monden, o proaspătă aleasă Miss Maru-mu...
Cu asemenea spicuri nu vrem delect să sugerăm că tinerețea s-a aflat în drepturile ei plene-nare. Începînd, la locul de muncă, alături de cei vîrstnici, băta-lia pentru un procent la sută peste plan la producția marfă — ceea ce înseamnă, numai la scara județului natal o enormă

naă. Tînrului meseriaș, ianuarie l-a oferit înfierărea cursului „Meseria, brătară de aur”, în Brașovul gazdă tot mal bună a competițiilor cu finaliștii în aur. Liceanul — ianuarie l-a adus, în pagina I a ziarului știrea constituirii Consiliului pentru munca în rîndurile elevilor de pe lângă C.C. U.T.C., iar în pagina a IV-a, vești despre colegii din Marea Britanie: 150.000 de liceeni a-fliaji acolo în vacanță silită din pricina grevel profesorilor; 30 de elevi rebeli la faimosul Eaton, organizați într-o „uniune de luptă” împotriva pedepselor corporale, censurării corespondenței, spiritului religios, deservirii obligatorii a „seniorilor” de către „juniori”; vor fi fost toate aceste sisteme de educație, acelea ce i-au format ca gentleman pe Sir Anthony Eden, Sir Alec Douglas Home, Sir

plan editorial 1970, jufund, toți, cu cărțile pe față... Am țeteles că se vor edita cărți mai bune, dar în tiraje mai mici; morala — fîji cu ochii pe noutățile librării.
Sport. Holul hotelului „Maria Isabela”, hazardul însuși devenit mîna îngustă a fetei Monica Maria Canedo, automobil blindat de protecție celor 200 poliști transportînd cupa lui Jules Rimet spre seiful băncii comerciale din Ciudad de Mexico, caracteristicile stadionului de la Guadalupe lajara del Jalisco, detaliile acclimatizării băieților noștri la 1540 m altitudine, febra așteptărilor generale, pronosticul încrederei în „surpriza”, instituirea solemnă a Clubului suporteriilor echipei naționale cu 3.000 de membri fondatori — capacitatea maximă a sălii Floreasca — și... ș!... dar în fond cîte emoții poate suporta o singură lună,

Premiere tehnice. Boeing-747 Jumbo, colosul cu aripi de argint a executat cu 362 pasageri la bord, primul său zbor peste Atlantic. Proiectul podului dintr-Asia Mică și Europa a fost definitivat de azi în 34 de luni, peste strîmtoarea Bosfor se va circula în masă. Va defila, peoate, și Dacia 1100 S, varianta specializată în raliiuri a Daciei 1100, simplă.
Căltorîi, fiindcă tot veni vorba. PARON VR-IMK s-a întors acasă după turul zig-zag al lui 60.00 de pasageri turci, încredințîndu-se echipajului condus de navigatorul șef, pilotul Constantin Mănescu, au parcurs în această croazieră aeriană 47.740 kilometri, ușor, ușurel, de parcă ar fi rîntăși seminte.
Speranțe. Prima inimă a lui Gerald Rector a fost rebutată, a 2-a inimă, transplantată, a căpatat, trăiască inimă nr. 3! — asta la New York. La București, concursul T.V. al speranțelor de muzică ușoară; cîteva talente certe cîștigă sau recîștigă aplauzele și simpatia publicului, cu dîncele melodioase, românești și străine (nu subscriu personal la înversunarea, în care teleconcură „Scînteii tineretului”, apreciatul prozator Iulian Neacșu, refuză dreptul la existența melodioasă românească și străină, în un mare fluviu al păcii — iar vizita președintelui Consiliului de Miniștri al României, tovarășul Ion Gheorghe Maurer, în Iugoslavia a confirmat, într-unul acestor momente, adîncind-o pozitiv, Congo e, dimensional, un fluviu și mai mare, dar decamdată nu și al păcii; cele două state riverane care i-au împrumutat numele se privesc cu suspiciune. Apoi, Suezului, fiarb mînu, țării și Iranului și-au exultat reciproc reprezentanțele diplomatice. Cele două comunități din Cipru ascultă împietrite, explozive la depozitele de arme din Nicosia. Nu-l pace sub mișlini... Dar cel puțin în Nigeria zeul Marte a tăcut. Biafra a capitulat, războiul civil a luat sfîrșit. În urmă, hexabomba celor două milioane de victime, ruina, foamă, groază. În față, palid, un soare al speranței pentru su-praviețitorii că conflictului. Se pare că învingătorii au înțelegerea moderată și triumfă cu reținer. Un suspin de ușurare face ocoul pămîntului. Dar cînd îl vor urma ceilalți, rămase încă nod în gîtle?

Poste că începînd de mîine 1 februarie...